

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 4- 2014

Läs om:
Ironman i Kalmar 2014

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Ulf Sempert

**Chefredaktör/
Redaktionssekreterare:**

Lars Mahler, Malmö
E-post: redaktion@skanepolisen.se
www.skanepolisen.se

**Adressändringar/
utebliven tidning:**

Magnus Cederlund
E-post: magnus@mediahuset.se

**Materialstopp till redaktion
och utgivningsplan 2015:**

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	3 mars	v 15
2	12 maj	v 25
3	18 augusti	v 39
4	17 november	v 52

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Anders Mattisson på cykel i Ironman, Kalmar 2014
Foto: ©FinisherPix.com

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tryck:

ÅkessonBerg,
Emmaboda 2014
www.akessonberg.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)
ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhöriga till dessa.

Ledare

Dags att byta jobb och ordförandeskapet

Året går mot sitt slut. 2014 är snart förbi och med det också Polismyndigheten i Skåne. Vi står inför mängder av stora utmaningar med ambitionen att komma närmare medborgarna och bli en ännu mer uppskattad polisorganisation. Många av oss kommer att få nya positioner med nya spännande uppdrag.

För mig innebär den nya Polismyndigheten att jag lämnar mitt uppdrag som chef i Polisområde Malmö och övergår till att arbeta med det strategiska brottsförebyggande arbetet på regionnivå med placering i Helsingborg. Det innebär därmed också att jag vid årsmötet i febru-

ari kommer att lämna det spännande och hedrande uppdraget som ordförande i MPGI. Ett uppdrag som jag varit väldigt stolt över och det har varit en stor förmån att få lära känna många sport- och friluftsintrasserade kollegor även utanför tjänsten.

Jag vill tacka för tiden som ordförande och önskar er alla samtidigt en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År och hoppas att ni under helgledigheterna tar chansen att röra er mycket ute i vår vackra natur nu när jul- och festmat står på borden.

Ulf Sempert

Ordförande MPGI

Innehåll

Ledare.....	1	Invigning av Polishund SM.....	19
Mahler begär ordet.....	2	Tillsammans gör vi tidningen Skånepolisens.....	19
MPGIs sektionsledare.....	2	Musik: Kyrkospelningar.....	20
Fotbollsdamerna informerar.....	3	Golf: "Der Alte" segrade.....	21
Polishund SM 2014 i Malmö.....	4	Polis SM i skytte.....	22
Minnesruna - Göte Önnemyr.....	8	Ironman Kalmar 2014.....	25
Boktipset.....	8	Polis SM i golf 2014.....	30
40-års konstapeljubileum.....	9	Reseskildring: kryssning i Karibien.....	32
SPM i Beachvolley.....	10	Kriminalkommissarien berättar.....	35
Här produceras tidningen.....	11	Foto- / Bildskola.....	38
Tegelmästarvillan som blev polishus.....	12	Tävlingskalender.....	39
Kofotsordens 30-årsjubileum.....	14	Finn fem fel.....	40
Succé i Danmark.....	18		

Mahler begär ordet

Du har precis öppnat årets sista nummer av Skånepolisen Sport och Fritid och jag hoppas du har satt dig mysigt tillrätta när du nu tar del av årets sista nummer som är späckat med berättelser om sportevenemang, fritidsaktiviteter, konserter och reseberättelser med mera.

Till trots av mina fina titlar som chefredaktör och redaktionssekreterare är det rent faktiskt alla ni som under året delar med er av era upplevelser, som gör att det blir en un-

derhållande tidning som vi kan vara stolta över.

Julen står för dörren och vad passar bättre än att önska alla läsare en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År samtidigt som jag vill tacka för alla fina artiklar och bilder som vi har fått ta del av. Själv kommer jag att fira julen hemma med familjen, men jag kan tänka mig att en del firar jul på annan ort och kanske i ett annat land. Passa då på att ta ett par bilder extra och skriv ner några rader så kanske vi

får ett julresereportage att ta del av i nästa års första nummer.

2015 blir ett spännande år med den nya myndigheten och allt vad det innebär men inte minst blir det spännande att få ta del av allt det som under året kommer att publiceras i Skånepolisen Sport och Fritid.

Mycket nöje

Lars Mahler

Chefred. & redaktionssekr.

MPGIs sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Handbollssektionen herr
Sektionsansvarig
Lars Kyd Larsson
Tel. 010-561 89 70
lars-i.larsson@malmo.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen
Sektionsansvarig
Anders Larsson
Tel: 010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Golfsektionen
Ordförande
Göran Holmgren
Tel. 010-561 45 57
Mobil 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Boulesektionen
Ordförande
Jan Ohlin
Tel. 010-561 55 78
jan.ohlin@polisen.se

Fotbollssektionen dam:
Sektionsansvarig
Anna Palmblad
anna.palmblad@polisen.se

Innebandy:
Sektionsansvarig
Patrik Lundström

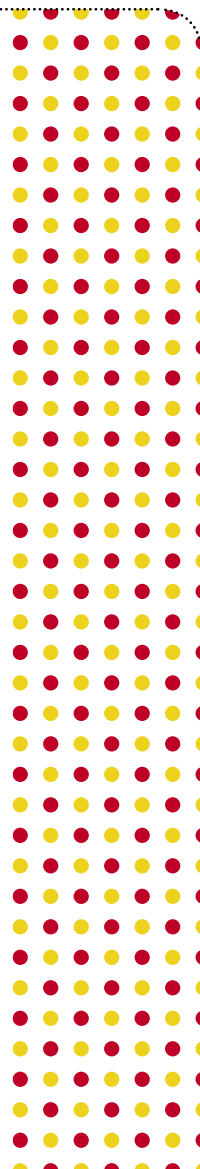
Bowling: (vilande)
Sektionsansvarig
Thomas Stenbeck
thosten@globalnet.net

Fotbollssektionen herr POMA:
Sektionsansvarig
Andreas Persson
Mobil 0733-75 11 97
andype@mail.com

Kraftsportssektionen:
Sektionsansvarig
Jarl Hansson
Mobil: 0733-483915
Mail: jarl.hansson@polisen.se

Fotbollsdamerna informerar:

Jakten på ett silver

Så var det dags för ny säsong fotboll för damerna. Och vilken rolig säsong det har varit!

Drömmen om SM

Taggade upp över öronen hade vi siktet inställt på SM i Halmstad.

Vårsäsongen i korpen gick lysande, vi vann större delen av våra matcher och vi kände att vi var på G. Så kom då kvalet. Vi skulle möta POSS och vi ville så gärna vinna, men nä, så blev det inte, en tung förlust gjorde så att drömmen om SM försvann. Viljan fanns där, men spelet fungerade inte och vi gjorde helt enkelt inte den bästa av våra matcher den här blåsig dagen i maj. Dock fick vi en andra

chans när man ringde från Halmstad en vecka innan SM och meddelade att man fått återbud och att vi var välkomna. Detta var lite i senaste minuten och vi kunde tyvärr inte få ihop lag med så kort varsel. Man kan väl bara konstatera att det är trist att lag som är direktkvalificerade till slutspelet inte kommer i slutändan, trist för alla helt enkelt!

Med tunga huvuden bestämde vi att ta nya tag

Våren avslutades med att vi låg på tredje plats i serien i Korpen. Vi visste att guldet var för långt borta då Pågens damer även detta året hade varit oslagbara. Men så kom höstsäsongen och vi började den bra med några vinster, vi kände att spelet fanns där, vi hade fått lite tapp på tjejer men också fått nytillskott som var mer än välkomna.

Så kom matchen som gjorde att nytändningen kom på riktigt, matchen mot just Pågens och nytändning fick vi, utan dess like.

Vi var gott folkade, solen strålade och vi kände oss på G. Vi spelade riktigt bra fotboll, och vi gjorde det med ett stort självförtroende och allt stämde. Detta ledde till en vinst med 2-1 mot de obesegrade serieledarna. Vi kände att detta kan gå vägen, vi skulle ha silvret i Korpen!

Och med en oavgjord och resten vinstmatcher under hösten hade vi

målet i sikte, men när sista matchen var spelad så stod det klart, det blev "bara" en tredjeplats för oss, med ynka 2 poäng från en silvermedalj, sniket men vi är ändå väldigt nöjda med årets insats.

Men skam den som ger sig! För det finns en chans till nästa säsong, och då, då ska vi minsann ta dem och SM, ja dit ska vi, det är i alla fall planen!

Väl Mött!

Anna Palmblad
LC-Syd

Är du sugen på att damma av dina fotbollsskor och lira rolig fotboll med ett gäng riktigt goa tjejer? Då tycker vi att du ska komma och lira boll med oss! Kontakta Åsa Andreasson eller Hanna Stoltz via mejl för mer info.

Årets SM för polishundar blev en riktig rysare

Årets upplaga av Svenska Mästerskapen för polishundar kom att utvecklas till en riktig rysare. När skånska hemmahoppet Janne Borggren och hans Mallekraft Gabbe lämnar skyddsplanen som sista ekipage, är det oklart om resultatet ska räcka hela vägen.

För de fem startande i spårhundgruppen blir det en märklig situation, där allt kom att avgöras under söndagens avslutande saksök.

Redan under torsdagsförmiddagen samlas de tävlande på Malmö Brukslundklubb för att hämta ut sina nummerlappar i sekretariatet, där Bengt "Nypan" Nykvist och Mats Jönsson håller i trådarna.

Veckan innan har det varit höst-rusk i Skåne, men nu bestämmer sig vådrets makter för att återgå till som-

martemperaturer på runt 20 grader, och strålade sol.

Efter invigning på Stortorget i Malmö, med invigningstal och musikunderhållning av Malmöpolisens Musikkår och efterföljande marsch längs stadens centrala gator, väntar de första tävlingsmomentet på apellplanen, platsliggning i grupp och därefter skott.

Detta brukar alltid skapa en viss nervositet och de tio minuterna där hundarna ska ligga stilla på rad, känns som vanligt väldigt långa. Men med något undantag och trots att några kaniner drar till sig ett visst intresse, blir det en lugn tillställning och de första viktiga poängen kan kasseras in.

Eftersom det är några mil ut till spår- och sökmarkerna, har arrangörerna den här gången valt att hälften av startfältet i skyddshundgruppen

Foto: Catarina Håkansson

Foto: Catarina Håkansson

genomför både spårarbete och personsök under fredagen, medan den andra halvan får lydnad och saksök på dagordningen.

Spänningen på topp

På lördagen blir det vice versa och på söndagen avslutas tävlingarna med skyddsarbetet. Här startar de med lägst antal poäng först. Med andra ord är det de ekipage som ligger bäst till

som kommer på slutet. Allt för att hålla liv i tävlingen och spänningen på topp.

Detta upplägg är klart bäst, men det innebär också att det inte är för-rän senare på lördagseftermiddagen, som det går att få en överblick över hur de tävlande ligger till i konkurrens med varandra.

För de tävlande i spårhundgruppen är schemat betydligt luftigare med lydnad på fredagen, spår på lördagen och till sist saksök, eller som en del väljer att kalla det, brottsplatsundersökning, på söndagen.

Få starter i spårhundgruppen

Spårhundgruppen är på grund av sena återbud en liten men tapper skara om totalt fem ekipage. Enda killen i församlingen är hemmahoppet Jon Cederqvist och Mallekrafts Grim. Medtävlande, eller motståndare om man så vill, är tre stockholmstjejer. Ylva Lindström, Trends Gordon, Linda Hammaroth, Honeyborns Check och Emma Hederstam Zynrix Garm. På plats från Karlstad och Värmland finns också rutinerade Annika Mo-deén med Heimdahls Etzel.

Efter fredagens lydnadspass kan man konstatera att Jon håller damerna stången och går upp i ledningen med 206,25 poäng.

Lördagens spårarbete är förlagda till "öppna landskap". Statistiskt sett brukar just dessa sandiga gräshedar kunna vålla en hel del bekymmer och så blir det också nu. Domarna Pelle Karlsson och Glenn Andersson får ett enkelt men trist arbete då tre av fem hundar inte ens tecknar för något utgående spår.

Ylvas Gordon, eller Geist som han kallas, kommer iväg, men redan vid

Foto: Catarina Håkansson

Foto: Catarina Håkansson

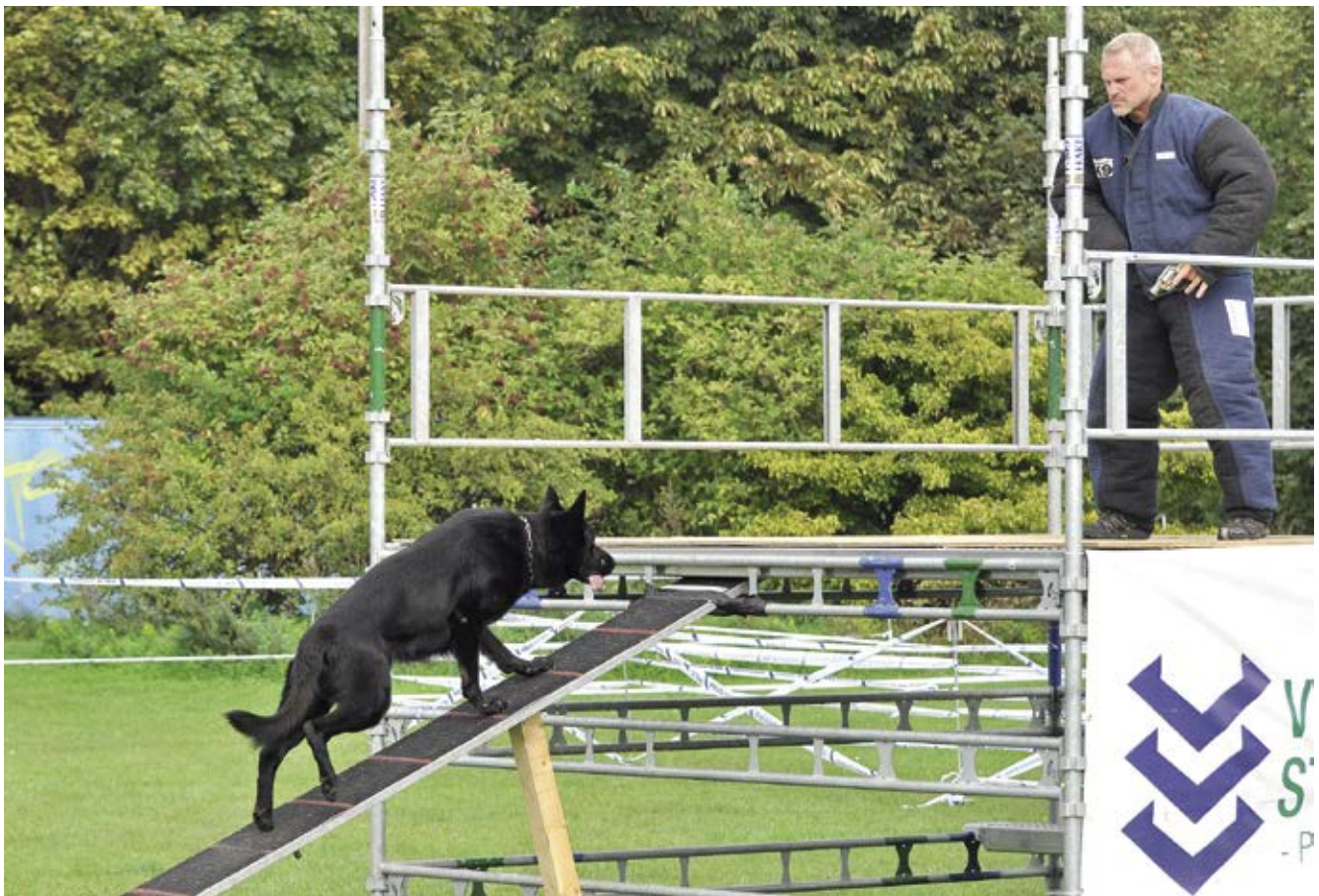

Foto: Catarina Håkansson

tredje apporten är spåret som bortblåst. Även Emma och Garm hittar utgången längs den 150 meter långa baslinjen, men kommer fel vid andra vinkeln.

Trevligt sökarbete

De tävlande är med all rätt besvikna, men när det står klart att alla sitter i samma båt, är det bara att ladda om inför söndagens saksök. Startordningen avgörs av tidigare lydnads-poäng, vilket gör att Jon och Garm får vänta till sist.

Men trots att de gör en fin insats tvingas de se sig besegrade av Annika och Etzel. Målmedvetet och energiskt sökarbete och fina markeringar, i kombination med en rutinerad och taktisk förarinsats, gör att värmlänningarna till slut kan kamma hem segern.

Ylvas schäferhane visar trots sin låga ålder, 20 månader, också upp ett förnämligt saksök som imponerar på domarna. Detta gör att de klättrar en placering och kniper bronspengen med god marginal.

Spår skyddshundar

Fältarbetet går som sagt några mil

utanför Malmö, närmare bestämt i Vomb, inte så långt från Skånes utbildningsplats i Revingehed. Terrängen består av fin lite öppnare blandskog och det fina vädret håller i sig, vilket skapar lika förutsättningar under båda dagarna.

Vad det gäller spårningen så blir det visserligen kvar en del apporter i markerna, men 13 av de 17 hundarna tar sig fram till slutet inom maxtiden. Ja egentligen är även den 14:e framme, men ett olyckligt missförstånd gör att föraren inte uppfattar att en sportflaska med dricka verkligen är slutet.

Janne Borggren, Mallekrafts Gabbe från Skåne och Johan Pettersson, Wilses Melwin från Östergötland, toppar med maximala 330 poäng.

Personsök skyddshundar

Söksområdet är förhållandevis flackt, men visar sig ändå vara fysiskt krävande. Föremålet, en jacka ligger på marken efter på vänster sida, knappt hundra meter in i rutan medan figurant nummer ett ligger ytterligare en liten bit längre fram på höger sida.

Förra året var det många hundar

som på grund av tidsbrist inte hann leta genom det 100 gånger 300 meter stora området. Men i år var detta inget problem, tvärt om. När sista figuranten, Tobbe Hansen plockas fram, var det många som hade flera minuter till godo.

Det är roligt att se så många motiverade och genomarbetade hundar. Tävlingens bästa sökresultat står Jacob Hydén och Imzedrift Vilse för. De får ihop hela 250,25 poäng.

Lydnad skyddshundar

2013 i Söderhamn var första gången som man använde sig av de nya reglerna, som bland annat innebär att det ska finnas någon form av miljöbelastning under lydnadsprogrammet. I år blir detta i form av en stor pressening, fastspänd på marken. Man skulle kunna tänka sig att det påminner om ett halt parkettgolv.

"Golvet" som ingår i både linförigheten, det fria följet och i inkallningen, vållar inga som helst problem för hundarna. Bästa lydnaden i skyddshundgruppen svarar det rutinerade Kjell Florén och schäferhane Bockegårdens Boss för.

Vinnarna i Skyddshundklassen.

Foto: Annika Cederlund

Vinnarna i Spårhundsklassen.

Foto: Catarina Håkansson

RESULTAT SKYDDSHUNDAR

Nr	Namn	Förening	Hund	Lydnad	Spår	Personsök	Skydd	Saksök	Totalt	
1	11	Jan-Inge Borggren	Skåne	Mallekrafts Gabbe	223,50	330,00	237,00	267,25	196,25	1254,00
2	14	Peter Nordgren	Västra Götaland	Vargfjells Jago	209,50	300,00	225,50	310,50	195,00	1240,50
3	6	Jacob Hydén	Stockholm	Imzedrifts Vilde	195,75	324,00	250,25	287,25	148,00	1205,25

RESULTAT SKYDDSHUNDAR

Nr	Namn	Förening	Hund	Lydnad	Spår	Saksök	Totalt	
1	24	Annika Modeén	Värmland	Eimdals Etzel	182,00	0	169,75	351,75
2	27	Jon Cederqvist	Skåne	Mallekrafts Grim	206,25	0	129,25	335,50
3	23	Ylva Lindström	Stockholm	Trends Gordon	170,50	0	159,25	329,75

Ekipaget från Västra Götaland, närmare bestämt Borås, har varit med på många Svenska Mästerskap och samlar totalt ihop 234,5 lydnadspoäng. Det är elva poäng mer än vad skåningarna Joakim Wendel, Daneskolds Uffe och Janne Borggren, Mallekrafts Gabbe, inkasserar.

Saksök skyddshundar

Området för saksöket, ligger bara ett stenkast från brukshundklubben. Till skillnad från på en civil tävling, får de tävlande röra sig fritt längs två av rutans sidor. De totalt fyra föremålen varierar i storlek och material, från ett litet suddgummi till en pistol.

Bedömningsmässig delas momentet upp i tre delar. Det delas ut ett betyg där domarduon CG Helgebo och Magnus Söderberg tittar på hundarnas sökförmåga och det delas ut ett betyg som visar förarnas taktiska uppträdande. Dessutom bedöms själva markeringen av de fyra föremålen var för sig. Totalt finns det 200 viktiga poäng att plocka hem.

På lördagseftermiddagen kan man som sagt för första gången få en bild av hur de tävlande ligger till. Längst

upp i resultatlistan, med 986,75 poäng hittar vi Janne Borggren och Mallekrafts Gabbe. På andra plats ligger Peter Nordgren och Vargfjells Jago, från Västra Götaland med 930 poäng. Jacob Hydén och Imzedrifts Vilse från Stockholm, ligger trea med 918 poäng. Med tanke på att det är många poäng att fördela under det avslutande skyddsarbetet, närmare bestämt 370, förstår man att det fortfarande är en öppen fråga, även om hemmaekipaget Janne och Gabbe, har ett försprång.

Många delmoment i skyddet

För den oinvigde är det inte helt enkelt att sätta sig in i bedömningen för skyddsarbetet. Många moment är uppdelade i delmoment. Ett sådant är till exempel det så kallade modprovet. Här utdelas ett betyg för anropet, ett för angreppet och slutligen ett för släppande och visitation.

Även det sista och mest spektakulära inslaget, miljöangreppet, består av tre delar. Hundens vilja att övervinna hindret, angreppet, samt upphörande med angreppet. En oberoende källa berättar att det är Glenn Andersson som regisserat årets upp-

lägga, där hundarna ska ta sig upp på en byggställning, där en beväpnad Peter Mårtensson väntar.

Mästerskapens bästa skyddsprogram svarar Stockholms Entrés Jazon för. Tillsammans med sin förare, Johan, gör han ett mycket fint arbete som river ner applåder från den nu fullsatta läktaren. Detta gör att de avancerar i resultatlistan och går från en tolfte till en nionde plats.

Så återstår till sist bara två ekipage och spänningen stiger några grader. Peter Nordgren och Jago får till många bra moment och när ledande Janne och Gabbe lämnar planen är det ingen som vet om hans försprång från tidigare dagar ska räcka. Men det gör det, även om de tidigare 56,75 poängen, har reducerats till 13,5.

Sammantaget är 2014 års Svenska Mästerskap en mycket trevlig tillställning som bjuder på många fina insatser både i spårskogen i sökruktan och på apellplanen. Polishunden gratulerar medaljörerna och hoppas på återseende i Kungälv i september nästa år.

Catarina Håkansson

Minnesruna

Göte Önnemyr, 1932-2014

Vi har med bestörtning nåtts av budskapet att kollegan, Göte Önnemyr, har lämnat oss. Göte efterlämnar, barn, barnbarn, vänner och kollegor i djup sorg och saknad.

Vi vill minnas Göte som en glad, positiv och social människa som alltid gick in för arbetet med liv och lust. Göte hade ett stort intresse för skytte och tillhörde under många år styrelserna i Sjöormens pistolskytte klubb, Malmö pistolskytte krets och Trelleborgs polisens idrottsförening. Genom sin initiativkraft och arbetsförmåga var Göte en stor tillgång för föreningarna och de uppgifter han åtog sig utförde han med villighet och gott humör.

Vi är många som kommer att sakna Göte för allt vad han givit, varit och hans minne ska leva kvar.

Av Bo Andersson

Boktipset

Här presenteras vinstboken i tävlingen "Finn fem fel", i samarbete med Mediahuset AB.

Titel: Stöld av babian

Författare: Anna Karolina

Förlag: Norstedts

www.norstedts.se

ISBN: 978-91-1-305816-0

Om boken: Adnan har just avtjänat ett straff för grovt narkotikabrott. Nu måste han skaffa stålar snabbt för att betala sina skulder. Magnus är kriminalkommissarie och balanserar på lagens gränser i sin jakt att sätta dit buset. Han är svag för kvinnor.

Amanda är nykläckt polis. Hon har valt yrket av ett väldigt personligt skäl: systemens självmord. Några är ansvariga. Och de ska få betala. Två män ligger överst på listan: en kriminell och en polis. Hon är beredd att offra allt.

Om författaren: Jag har arbetat som polis i Stockholm och Malmö sedan 2001. Utrett grova brott, mestadels rån och våldtäkter, spanat och utfört husrannsakingar etc.

Förutsättningarna att skriva en polisiärt trovärdig kriminalroman fanns redan. Men skulle det räcka? Hur skriver man? Vad är skillnaden mellan olika berättarperspektiv? För- och nackdelar? Frågorna hopade sig och jag tog en veckokurs på Folkuniversitetet för att komma igång. Där fick jag mina första redskap i den välbehövliga verktygslådan och jag skrev femtio sidor. Sedan kom livet emellan med barnafödande och flytt till ny stad och manuset lades åt sidan. Nästan två år senare frågade en väninna hur det gick med boken och jag kom ihåg vad läraren på kursen hade sagt, att det finns många som sitter hemma och skriver. Men de flesta ger upp efter cirka femtio sidor. "Man måste vara lite galen för att fortsätta." Då bestämde jag mig: Jag ska inte bli en av dem som lägger av. Jag ska vara galen! Jag tog mitt löfte på allvar och sökte mig till Författarskolan vid Lunds universitet. Parallellt med jobb, skola och spralliga tvillingar lyckades jag skriva klart boken på ett och ett halvt år. Det är många timmar av enträget arbete som ligger bakom, mycket mer än vad jag hade föreställt mig. Men det har varit värt allt slit. Tillfredsställelsen när jag skrev sista punkten i mitt råmanus var enorm.

40-års konstapel jubileum

Det startade 1974

I september träffades sexton 40-års jubilerande Malmöpolis i goda vänners lag över en bit mat och dryck för att umgås och fira vårt jubileum. Allt tog sin början den 9 september 1974 när vi, efter noggrann urvalsprocess, påbörjade polisutbildningen på Polisskolan i Ulrikdal / Solna. Studier / föreläsningar, tentor, kriminalteknik blandat med praktiska övningar, fysisk träning, skjututbildning (Walter PP cal 7,65) och avancerad bilkörning med mera. Allt skulle hinnas med före examen. Vi var trettioåttio polisaspiranter som kom till Malmö med efterföljande så kallad alterneringstjänstgöring på kriminal- respektive ordningsavdelningen plus trafiksektionen. Vart tionde år har vi därefter genomfört jubileumssammankomster.

Bilar och ledord är utbytta

Sjuttioalets bilpark gällande svartvita polisbilar bestod bland annat av Plymouth Valiant, VW 1600 (bubblan), SAAB 95, Porsche (Länstrafikgruppen) och Volvo 140/240. Under sjuttioalet gällde den gamla polisinstruktionen vilken tillkom vid förstatligandet 1965 med ledord för polisverksamheten såsom "skydda, hjälpa & ställa till rätta". Inget nämndes om den nuvarande uppgiften för svensk polis nämligen "att minska brottsligheten och att öka tryggheten". Det var först på åttioalet som Sverige fick en särskild Polislag.

40 år senare

Vid sammankomsten deltog också två kollegor vilka påbörjade polisutbildningen den 13 maj samma år. Åren har gått och vi har fått uppleva många organisationsförändringar både lokalt, regionalt och nationellt. Från 119 polisdistrikt till nuvarande 21 polismyndigheter. Föga kunde

man ana utvecklingen mot den nu av stadsmakerna beslutade nationella polismyndigheten som träder i kraft den 1 januari 2015. Några har sedan länge flyttat till andra orter, fem har tyvärr avlidit, en del har avgått med ålderspension men vi är fortfarande ett antal konstaplar som ännu har några år kvar i rättvisans tjänst innan vi också faller för ålderstreck. Upp-

levelserna och erfarenheterna som vi bär med oss i bagaget är många från olika ingripanden/insatser, kommenteringar, stora händelser, ärenden/utredningar och sist men inte minst från möten med alla trevliga arbetskamrater vi mött genom åren inom Malmö- & Skånepolisen.

Magnus Cruce

9 september 1974 började vi på Polisskolan i Stockholm. Bilderna är från 9 september 2014 på Paddys i Malmö, 40 år senare, som var vår fjärde tioårsjubileum.

Foto: Anders Lindskog

Malmölaget i gult, kämpar tappert.

Foto: GPIF Beachvolley

Svenska polismästerskapen i Beachvolley

Äntligen har den årliga beachvolleyturnering, som anordnats av Göteborg eller Malmö under flera år fått officiell polismästerskapsstatus. I år var dock endast ett lag från Skåne anmält till mästerskapet. Amelie Nordius och Linn Johansson representerade MPGI på damsidan. Men det var ytterst nära att Skåne fick stå helt utan lag i tävlingen. Malmölaget bestod ursprungligen av duon Amelie Nordius och Hanna Olsson, som 2011 vann turneringen ihop. Men dunderförkylningen från helvetet slog ut den ena halvan av laget, kvällen innan mästerskapet, och det såg mörkt ut. En hjältemodig insats från Linn Johansson räddade dagen, när hon bestämde sig för att strunta i att fira sin födelsedag och istället följa med till Göteborg. Malmölaget kämpade tappert mot de överlägsna Göteborgslagen och fick, trots utebliven vinst, ett brons med sig hem till Skåne.

Amelie Nordius

Dagens hjälte, Linn Johansson.

Foto: GPIF Beachvolley

*Polischef Agne Herlin, stående mitt i bilden, betraktar förödelsen tillsammans med Svedalabor. Hans medarbetare Rune Nilsson syns till vänster på bilden.
Foto: Måns Åbjörnsson*

Här produceras tidningen Skånepolisen Sport & Fritid.

Sedan sommaren 2013 ges tidningen Skånepolisen Sport & Fritid ut i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, och den produceras i gamla polisvillan i Svedala, som har en dramatisk historia.

Vi som, i samarbete med redaktör Lars Mahler, ser till att tidningen kommer till tryckeriet och till slut hamnar i era brevlådor heter Annika och Magnus Cederlund. Ungefär samtidigt som det nya samarbetsavtalet blev klart, blev det också klart att vi bytte jobb

från gamla till nya samarbetspartnern. Under drygt 25 år har vi i någon form arbetat med tidningen, och vi tycker fortfarande det är lika roligt. Kenneth som under många år hjälpt oss med annonsförsäljningen, är också kvar.

Gamla polisvillan i Svedala fungerade som polisstation från april 1983, men villan startade sin bana (1913) som disponentbostad och kontor åt det tegelbruk och den tegelmästareskola som Åbjörn Anderson och Nils Fredriksson startade kring nyår

1904-1905. I huset fanns även undervisningslokaler och laboratorium.

Den 25 maj 1965 sprack en slang till en av oljebrännarna på ugnstaket inne i tegelbruket. Svedala fick uppleva en brand man aldrig glömmer, men ingen människa blev allvarligt skadad. Omkring två timmar efter brandens början återstod bara rykande ruiner av tegelbrukets träbyggnader, medan brandmännens heroiska insatser räddade stora delar av disponentbostaden.

Redan sex veckor efter branden kunde ugnarna tändas. Maskinhallen stod kvar och produktionen återupptogs i full skala. En kris inom branschen ledde till att tegelbruket stängdes för gott 1972.

Fastigheten ägs idag av Naturek AB, som hyr ut lokalerna till olika företag. Lediga rum finns om någon är intresserad. Läs mer på: www.naturek.se. Vill också passa på att tacka Richard Bern för bilden ovan, samt de delar av texten som är hämtade från "Svedala blev ett centrum för tegelteknikens utveckling". Läs mer på: www.tegelakademin.se.

Magnus Cederlund

Foto: Privat

Annika och Magnus Cederlund

Denna kåk har varit våran uti många herrans år...

Tegelmästarvillan som blev polishus

"Polisen Svedala, Herlin", svarade en myndig basröst. Det var våren 1978 som jag ringde till min nya arbetsplats som nyutnämnd kvarterspolis. Jag hade hört på omvägar att en kollega vikarierade tills jag blev ersatt på trafikolycksbussen och hans och mina arbetsmetoder stämde inte överens.

Detta berättade jag för min blivande chef Agne Herlin. Jag ville sätta min egen prägel på jobbet. 15 år senare blev jag avtackad. Agne sa i sitt fina tal, att han varit skeptisk till mej men förstod nu vad jag menat med att sätta prägel på jobbet. Då jag ringde höll polisen till i kommunhuset, som ser ut som en borg och dit solens strålar aldrig nådde vårt kontor. Vi var en chef, två kontorister på halvtid, fyra konstaplar som körde radiobilen, två utredningsmän och två kvarterspoliser.

Förebilder

När jag börjat upptäckte jag ganska snart att kriminaliteten var på en behaglig nivå i det trivsamma samhället. Här fanns tid för förebyggande arbete. På den tiden fanns det 54 kvarterspoliser i Malmö polisdistrikt. Jag blev snart inspirerad av kvarterarna Bosse Strömberg och Tommy Roth som var att jämföra med rockstjärnor, i Holma/Kroksbäcksområdena. De ordnade utflykter för strulpelarna under parollen: "Sköter ni er så får ni följa med!" Den sympatiska biträdande länspolismästaren Gustaf Andersson gjorde stor succé på ett läger i Blekinge i ovan nämndes regi. Inför en häpen publik trollade Gustaf fram eld i en rishög med hjälp av ett dolt bilbatteri och gömda kablar! Magiskt!

Chefsstöd

Polisintendent Nils Nyström var en chef med pondus. Han ringde mej en tidig vårdag. "Hej, det är Nyström - sedan en oändlig paus, jag hann tän-

Arbetsgruppen i Svedala. St fr v: Blivande chefen och fd malmöspanaren Rune Nilsson, de listiga utredarna Ingvar och Leif Nilsson, de alltid alerta och dådkraftiga radiobilskillarna Jonny Johansson, Bertil Wikstrand och Jan-Åke Klein och till sist de kompetenta kontoristerna Ing-Britt Jarlsborg och Gunilla Held samt dåvarande chefen Agne Herlin.

ka många tankar, vad vill intendenten mej, vad har jag nu gjort o s v. Nils fortsatte: "Vet du hur man märker att det är vår?" "Nä", stammade jag. "Där är många överkörda harar på våra vägar, det är ett säkert vårtecken", envisades han med. "Männ de", hörde jag min mun säga.

Jystrand, när vi träffades för två månader sedan önskade du dig en diaprojektor för undervisningen i skolorna. Du kan ju komma in och hämta den vid tillfälle!

En kritiskt granskande kommissarie var hos oss på inspektion. Jag hade gått ut brett i dagstidningar och i en utställning om att Svedala fått en kvarterspolis och vad man kunde ha en sådan till.

En förutsättning för bra kontakt med medborgarna var ju att man visste att jag fanns. En stolt Agne visade fotoutställningen för kommissarien. När han såg mej åka rutschkana på ett dagis höll han på att slå en baklängsvolt.

- Jag tycker inte om att poliser är fritidsledare. Poliser skall fånga bovar, punkt slut, skrek han.

Som tur var hade jag Agnes fulla förtroende när jag besökte skolorna, gick på trafikpromenader med förskolorna och paddlade kanot varje sommar med ungdomar i riskzonen bland annat. Jag prioriterade alltid radiobilstjänsten när det behövdes!

Men låt oss återvända till vår berättelse om tegelmästarvillan som blev polishus. I april månad 1983 flyttade vi in. Ett verkligt lyft för oss alla! Ett hus med atmosfär och rymliga lokaler. Jag gratulerades av mina arbetskamrater och mina samarbetspartners inom skola och kommun. Här kan du hålla på med dina projekt! Tänk, ett stort rum med pingisbord och styrketräningsgrejor. Jag fick ett eget litet kontor och en lektionsall intill!

Vildbasar

Studierektorn Pettersson var bekymrad. På Kyrkskolan hade ett gäng vilda mellanstadieelever rubbat cirkelarna för vad som man var van vid. Ungdomarna stal som korpar, rökte cigaretter i korridorerna under skol-

Gruppbild från ovanvåningen på Tegelmästarvillan.

tid, syntes ute sena kvällar i samhället och vid konfrontationer med vuxenvärlden sprang de ifrån skolan och stannade hemma ett par dagar. Studierektorn behövde hjälp. Jag hade också sett busfrönas härjningar och bjöd dem till tegelmästarvillan. Lockbetet var tårta och saft. Varje onsdagskväll träffades vi. Spelade pingis, fikade och pratade om veckan som gått. Leksakshandlaren hade fått hem en sändning med automatvapen i plast. Han kontaktade mej på Storgatan och jag tog upp anmälan. Rune Nilsson, nybliven chef, häpnade när sex pojkar hoppade fram ur buskarna och riktade sex knattande maskingevär mot honom när han var på väg hem.

Fäder och deras söner

Samma gäng hade på en bilfirma skadat bilar genom att krossa rutor och hoppa på taken. Drygt 30.000:- i skadestånd. Jag luskade reda på att en kille hade försäkring, som täckte skadorna. De av olika anledningar frånvarande papporna inbjöds tillsammans med sina söner åka in till Malmö och se filmer med far/son relationer. Pelle Erövraren var en sådan film. En kille hade ingen far, och därför frågade han om han kunde ta med morfar istället. Vid nästa träff var fäderna med, och morfar berättade om sin medverkan i finska vinterkriget. Man kunde höra en knappnål falla.

Kura skymning

När ungdomarna blivit rättskaffens ville de fortsätta med onsdagssträffarna. Men eftersom jag hade andra arbetsuppgifter måste jag avsluta den verksamheten. Jag föreslog att vi skulle kura skymning, som man gjorde innan tv:ns entré. Då satt man i mörker och lyssnade på radio, fikade och småpratade. Jag frågade gänget om de ville lyssna på P1, där författare läste sina noveller mellan 20-21 och då skulle jag bjuda på Mariekex med smör och saft att dricka. Dom fick gå när de ville men satt alltid kvar hela timmen. Då skulle deras lärare sett dem. Detta pågick en 5-6 onsdagskvällar. Om det var kura skymning eller något annat som kom emellan, vet jag inte. Men vad jag vet träffas de fortfarande på Lilla torg och tar en öl eller grillar i Pildammarna.

Badboy

Fru Gustavsson var orolig för sin 17-årige son. Det var jag också. Speciellt när han en sommarvarm kväll kom inridande på utebadet i Svedala full som ett vårdike. Vi fick många anledningar i framtiden att träffas. Samtidigt dök en 15-årig tjej med stort behov att synas och med samma cv upp. Jag hade sedan länge haft en plan på att skriva en musikal med Peps Persson-låtar. De nämnda ungdomarna fick de båda huvudrollerna. Skötsamma och mindre skötsamma

fyllde på i rollistan. Peps svarade på min förfrågan om man fick använda hans musik, med "det kostar två fribiljetter till premiären". Vi tränade ett år på polishusets ovanvåning. Huvudrollsinnehavarna uteblev plötsligt. Tjejen hade blivit gravid och stuckit till Danmark och hennes motspelare hade fått ett skiftesarbete i Arlööv.

Peps - all time high

Det enda avtrycket efter våra ansträngningar blev en spontan konsert på Storgatan i Svedala på nattetid. En polispatrull hade skickats från Malmö för att återställa lugnet.

Patrullen uppmanade kören att sluta. Killarna uppgav att de bara tränade inför Per Polis musikal med att sjunga: "Hög standard", "Pallar inte en hyreskasern", "Livet po lannet" och så vidare. Sångarna hade upptäckt Peps goa låtar och kunde dem utantill.

Jag är tacksam för att jag fick möjligheten att sätta min egen prägel på jobbet, och vilken nytta jag hade av tegelmästarvillan/polishuset.

För övrigt anser jag att vi bör få en förnyad satsning på kvarterstopoliser, värnplikt och polisenämnder (där medborgarna genom ombud kan påverka polisens arbete).

En god jul i eftertänksamhetens och humanismens anda.

Per "Jyjet" Jystrand

Liggande längst fram från vänster: Gert-Ove Andersson och Kjell-Åke Wendt. **Knästående från vänster:** Thomas Ljung (artikelförfattare), Göran Wahlberg, Fredrik Bratt, Sten-Åke Ljung, Tony Pallon Feldskow, Åke Gustavsson, Per Lindwall, Peter Karremo. **Tredje raden stående från vänster:** Bertil Önerheim, Åsa Dahlbeck, Donald Nilsson, Börje Lundqvist, Stefan Liljedahl, Leif Widermark, Bert Frank, Rolf Lagerkvist, Kristina Andersson, Roland Strömblad, Claes Caroli, Leif Sigfridsson. **Bakre raden från vänster:** Torsten Elofsson, Bertil Jakobsson, Lars Rafstedt, Lars Brondin, Patrik Lirås, Hans Wranghult, Ulf Matson, Leif Billing, Curt-Allan Håkansson, Anders Lindskog, Per Jystrand, Ellna Billing, Anders Larsson, Jörgen Bennäs.

Kofotsordens 30-årsjubileum

Swedbank Stadion i Malmö den 4 oktober 2014

Kofotsordens 30-årsjubileum ägde rum på Swedbank Stadion i Malmö den 4 oktober 2014

Bakgrund

"KOFOTSORDEN är en sammanslutning av särskilt utvalda. ORDEN har till uppgift att vidmakthålla ett gott kamratskap bland dem som tilldelats ORDENS TECKEN såsom bevis för förtjänstfullt arbete vid bekämpande av inbrottstjuvars skumma verksamhet i Polisområde Malmö. ORDEN skall därjämte städe verka för att hedra polisycket och främja det goda förhållandet mellan polisen och allmänheten".

Kofotsorden i Malmö bildades i december månad 1984. Idén om att bilda Kofotsorden i Malmö kom från Bernt Karlsson (sedermera Winberg som avled 2009). Han var chef på Stöldroteln i Malmö, och hade plockat med sig denna idé från Stockholm där han tidigare tjänstgjort.

Nära nog alla på dåvarande stöldroteln anslöt sig till starten av Kofotsorden i Malmö. Arne Gustavsson, utredare, lade ned mycket arbete på att få igång Orden. Genom Bernt Karlssons kontakter i Kofotsorden Stockholm arbetade Arne fram tillstånd från dessa att få starta Orden här i Malmö. Torsten Nordh (avled 2013) ingick i den grupp om tre som lade fram grunderna till ett första möte dit alla på stöldroteln var kallade och i stort sett samtliga närvarade. Beslut fattades inte då utan arbetet fortsatte och den 12

december 1984 samlades rotelns kriminalare till ett möte där man beslutade att nu var Kofotsorden bildad och en interimstyrelse valdes som bestod av Torsten Nordh, Arne Gustavsson, Rolf Lagerkvist och Åsa Nilsson (numera Dahlbeck). De första stadgarna godkändes. Efter bildandet bestod Orden av poliser som hade 36 månaders utredningstjänst vid stöldroteln och vissa andra med stor anknytning till stöldroteln som tekniker, brottsplatsundersökare och brottsspanare. Den första invigningen genomfördes vid det första Midvinterblotet i mars månad 1985.

Eftersom polismyndigheten numera är i ständig förändring har vi tvingats förändra våra statuter om inträde för att kunna rekrytera nya medlemmar. Vid årsmötet 2007

Torsten Nordh, en av grundarna. Stormästare och Hedersstormästare. Avled 2013. Bild från 2007

togs beslut om att utreda/följa upp kommande krav angående utredare. Numera skall man ha varit anställd som polis i 36 månader. Under denna tjänstgöringstid ingår idag med automatik att man handlägger utredningar på olika avdelningar inom Polisområde Malmö, inte minst stöldbrott. På årsmötet 2009 beslutades om ett tillägg i samma paragraf. Fram till nu skulle man ha varit anställd i Polisområde Malmö men tillägget gör det möjligt att även de som är/har varit anställda på Länskriminalen, med placering i Malmö, kan få inträde.

Statuterna har ändrats och ger idag fler poliser möjlighet att bli Bröder i Kofotsorden. Är du intresserad tag kontakt med någon nedan eller någon annan du känner. Kofotsorden har idag 62 medlemmar.

Kontakta någon i styrelsen eller någon du känner i Kofotsorden:

Patrik Lirås, Inhoppare, (EBM) 070-875 82 92, 010-562 95 93
patrik.liras@polisen.se

Thomas Ljung, Präntare, (fd LK KUT) 070-51 27 749
thomasljung50@gmail.com

Leif Billing, Skattmästare, (LK) 070-515 85 26
leif.billing@polisen.se

Firandet den 4 oktober 2014

Bröderna i Kofotsorden inbjöds till vårt 30-års jubileum som ägde rum på Swedbank Stadion i Malmö lördagen den 4 oktober 2014 kl 17.30.

De som så önskade kunde börja firandet med whiskyprovning redan klockan 14.30, som vi anordnade i lånade lokaler i närheten av Stadion.

Whiskyprovningen

Vi var 20 Bröder som under 2 timmar andäktigt lyssnade till dryckeskonsulten Johny Westergård som föreläste om Mackmyra Whiskys historia och whiskyutbud.

Givetvis provade vi efterhand på de läckra och dyra dropparna. Många av deltagarna var kunniga om dessa ädla drycker och ställde många väldigt initierade frågor som imponerade stort på föredragshållaren.

Mackmyra Svensk Whisky är ett svenskt whiskydestilleri grundat år 1999. Det första destilleriet är inrymt i lokaler i det gamla järnbruket Mackmyra Bruk mellan Gävle och Sandviken, varifrån namnet är hämtat. Numera finns även ett destilleri i den nybyggda "Mackmyra Whiskyby" utanför Gävle. Huvudkontoret är beläget i Stockholm.

Verksamheten utgår från Mackmyra Whiskyby strax utanför Gävle. Bolaget har kontor för ledning, marknad och försäljning i Stockholm. Mognadslagring sker i Bodås gruva, i skogslagret i Mackmyra Whiskyby, samt på satellitlagren på Fjäderholmarna, på Håckeberga slott och i Smögen.

Mackmyra ville bygga upp lager för sina kunder i södra Sverige och behövde en projektledare. I två år ledde Johny Westergård det och i källaren på Håckeberga slott ligger nu faten. Titt som tätt åker han dit ut för att hålla provningar och diskutera buteljering och annat med fatens ägare. När projektet var slutfört ville Mackmyra inte släppa taget om whiskyentusiasten från Malmö. 2007 blev han projektledare i produktionen och jobbade bland annat med att få Mackmyra-malten rökigare. Året därpå tog han över som produktionschef och förblev det till 2010.

Dessa sorter provade vi:

1. Mackmyra Brukswhisky, 2. Mackmyra Midvinter, 3. Mackmyra Extra rök, svensk ek. 52,7 %, lagrad på fat 4 år. (eget 30 L fat), 4. Mackmyra Elegant Sherry, förlagrad 3 år, 50 %, lagrad på fat 3 år och 3 mån. (Eget 30 L fat), 5. Mackmyra Vit hund

När whiskyprovningen avslutats kom vi ut i ett fantastiskt sensommarväder och man mätte verkligen bra och njöt av stunden. På promenaden längs Lagmansstigen mot Swedbank Stadion var det ett myller av människor, ja det var rentav svårt att korsa gång- och cykelbanan. Inte på grund av intaget av whisky utan det visade sig att vi hamnat mitt i avslutningen av *Malmö halvmaran (21 km)* som avslutades vid gamla Stadion. Löparna som passerade oss rörde sig marginellt snabbare än vi trots att man närmade sig upploppet. Vi bistod dock med hejarop och uppmuntrande tillrop! Vem som vann loppet får Ni själva reda ut!

Swedbank Stadion

Snart nog var vi framme vid Swedbank Stadion där vi anslöt till dem som inte deltagit på whiskyprovningen. Vi var 40 Bröder som välkomnades av Staffan Tapper och jubileumskommittén.

Trots att flera av Bröderna inte kunde delta på grund av dålig hälsa och några med anledning av egen resa tycker vi att det var en mycket bra uppslutning.

Staffan Tapper, som är anställd av MFF och tillhör en enhet som kallas för MFF i samhället, fortsatte sedan som vår guide inne på Stadion under större delen av kvällen. Han är mycket engagerad i idrottsskolan som man har en aktiv del i. Ett minne från kvällen som vi alla tog med oss var att Staffan Tapper är en mycket karismatisk person som verkligen bjuder på sig själv. Han berättade en massa anekdoter om sin egen och MFF:s historia. Han har ju tyvärr blivit känd/ihågkommen som den som missade en straff i VM-matchen mot Polen 1974 och Sverige missade chansen till semifinalplatsen.

Staffan Tapper var för övrigt den förste akademikern som spelare i MFF:s historia. Börje Tapper som spelade i MFF (känd för sitt fina huvudspel) var far till Staffan och blev fotbollsproffs redan 1950 i Genoa CFC Italien tillsammans med klubbkamraten i MFF, Stellan Nilsson. Stellan Nilsson var den som slog inläggen till Börje Tapper som var en mycket skicklig huvudspelare och gjorde många mål på detta sätt.

Swedbank Stadion i Malmö

sv.wikipedia.org

Staffan Tapper välkomnar.

Bröderna hälsar på varandra.

Från höger Fredrik Bratt, Anders Lindskog och Lars Rafstedt.

Bubbel och tilltugg i Hederslogen.

Sverige hade ju vunnit VM-brons i Rio samma år. Staffan fick alltså som liten pojke tillsammans med familjen resa genom ett fortfarande sargat Europa för att komma till Italien. Resan tog 2-3 dagar med tåg. Han berättade att hans far och Stellan Nilsson besökte Genoas klubbkansli för att hämta sina pengar som enligt proffskontraktet var 100.000 kronor vardera. Efter att ha skrivit på handlingar fick man alla pengarna i handen. Hundratusen kronor 1950 var mycket pengar! Trots alla pengar på fickan så stannade man till på hemvägen på en restaurang för att fira. Där sa Stellan Nilsson att han tyckte Börje skulle ha hälften av hans pengar! Anledningen var sade han: "Jag var och hämtade mina pengar förra veckan och idag fick jag pengar igen".

Det verkade som om man hade noll koll på klubbens kansli". Förutom dessa pengar hade man månadslön.

Tapper tog oss till en helt ny ombyggd del av Swedbank Stadion med fantastiskt exklusiva utrymmen och med en magnifik utsikt över hela matcharenan. Någon undrade varför det på vissa ställen var lampljus tänt över planen. Svaret är att ljuset får gräset att växa till sig bättre och snabbare. I den här trevliga miljön bjöds vi nu på "bubbel och tilltugg" som vi bar med oss till en föreläsningssal som hade samma underbara utsikt över arenan. Att denna lyxiga del av Stadion byggts om var ett krav från UEFA. MFF får ju en hel del pengar från UEFA eftersom man kvalificerat sig till Champions League.

I föreläsningssalen tog Roland Larsson över, med Tapper som "flitig bisittare" med svar på olika frågor. Larsson är idag ungdomsansvarig i Malmö FF. Han var förbundskapten för det svenska U17-landslaget som tog VM-brons 2013. Han var även talangutvecklare i Svenska Fotbollsforbundet. Han höll ett mycket intressant föredrag om Ledarskap, Hur man Leder Grupper, Kommunikation och Leda egen utveckling. Föredraget väckte ett stort intresse hos de flesta av oss och många frågor ställdes. Hur man når framgång och får en grupp att fungera som ett lag var spännande att lyssna på. Mycket handlar om att visa respekt för varandra.

När man lyssnat på Larsson kan man mer förstå att Sverige, trots att vi är ett litet land, kan nå så stora framgångar internationellt som vi faktiskt gör då och då. Belägg för detta fick vi återigen då U21-landslaget, 14 dagar efter vårt jubileum, vann över Frankrike och kvalificerade sig till U-EM 2015. Det svenska laget visade verkligen att man är ett lag med sammanhållning och moral. Det franska laget hade svårt att visa ödmjukhet och många visade mycket dåligt uppträdande. Frankrikes lag vann nämligen härom året VM med i princip samma lag. De föll sannolikt på att gruppgemenskapen inte var lika stark (undertecknad såg matchen).

Staffan guidade oss runt i Stadion och stannade gärna och ofta till vid något foto eller någon tavla som hängde i utrymmena. MFF:s historia innehåller verkligen många roliga minnen från både förr och nu. Här var Staffan i sitt esse när han med sitt glada trevliga sätt berättade om olika incidenter/aneddoter.

Här följer ett par exempel:

Staffan Tapper tog oss med på en historisk fotbollsresa. Han beskrev Erik "Hövdingen" Perssons engagemang i den danska frihetskampen under kriget, där han var aktiv

i räddningsinsatser av judar, och naturligtvis Hövdingens engagemang i det tidiga MFF.

Vid klubbens resor var det viktigt för Hövdingen att spelarna, ofta arbetarkillar, fick ta del av det besökta landets kultur. Han hade därför för vana att resorna skulle innehålla något besök i en kyrka eller på en historisk plats. Vid något av de många kyrkobesöken gick Erik av bussen och började vandra runt i kyrkan. Det tog en stund innan han märkte att han var ensam och att spelarna satt kvar i bussen. När Erik kom tillbaka till bussen hölls ett längre förmaningstal och truppen fick än en gång traska igenom en kyrka. Under den här tiden var truppen begränsad till spelarna, Hövdingen och tränaren. Idag är snart spelartruppen i minoritet.

Staffan gav målande beskrivningar över händelser som han själv och generationerna både innan och efter honom upplevt. Vid en tidig resa till England och Glasgow berättade han om hur en tät dimma plötsligt rullade in över planen och tvingade domaren att bryta matchen. Men inte förrän i bussen på väg från arenan upptäckte man att målvakten saknades. Det visade sig att målvakten irrerat omkring på planen och inte hittat spelarutgången.

I Kofotsorden finns sedan en tid Lars Rafstedt. Lars är son till Ernst Rafstedt som var Ordensbroder under många år. Ernst var för övrigt också en duktig fotbollsspelare och representerade IFK Malmö under klubbens glansdagar. Lars hade vid besöket med sig ett autografblock med MFF truppen från årgång -74. Lars passade på att tacka Staffan Tapper för autograferna. Det var nämligen Staffans förtjänst att Lars som liten parvel fick autograferna. Staffan arbetade vid denna tid på bank och Lars passade på att fråga om autografen. Det stannade inte vid att Staffan satte sitt namn i blocket utan han tog det med sig till Västtyskland och när Lars fick blocket tillbaka fanns även autograferna från hela VM truppen 1974 i blocket.

Rundvandringen ledde oss så småningom till ett av omklädningsrummen. Det som bortalaget använder och som Tapper sa: "här ska ingen trivas eller ha roligt". Här hängde MFF-tröjor till oss alla som vi tog på. Efter en taktisk genomgång av vår lagledare Tapper ställde vi upp oss på två led i spelargången, som man ser på de stora matcherna på TV. Det enda som saknades var den lille(a) pojken/tjejen att hålla i handen då vi till MFF:s hyllningssång tågade in på planen. "Det var mäktigt"! Väl inne på planen märkte man närheten till publiken även om läktarna nu var tomma!

Efter denna fina upplevelse och förevigande på bild tog vi oss tillbaka till Hederslogen där vi åt en tre-rättersmåltid med valfri dricka. Under måltiden var det en mycket trevlig stämning och vår Skattmästare sålde lotter med många fina priser! Denna magiska kväll förgylldes också av en "riktig magiker", Broder Peter Karremo, som visade upp en del av sina trollerikonster till allas belåtenhet och förundran!

Avslutningsvis vill vi, alla medlemmar i Kofotsorden, rikta ett STORT TACK till jubileumskommittén för deras fantastiska arbete med att ordna vårt mycket trevliga 30-års jubileum.

I kommittén ingick: Patrik Lirås, Per Jystrand, Lars Brondin och Peter Karremo.

Thomas Ljung

Tapper tackas med blommor av Stormästare Sten-Åke Ljung.

I Hederslogen med bubbel i glaset.

Tapper visar och berättar anekdoter.

Förväntan i spelargången. Till vänster: Göran Wahlberg, Per Lindwall. Till höger: Peter Karremo, Leif Billing med alla kamraterna på väg ut på gräsmattan.

Succé i Danmark

när Polisens musikkår Skåne spelade

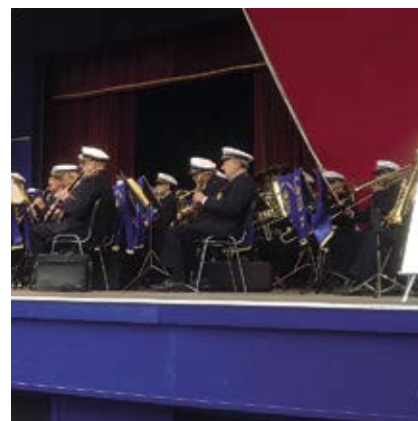

I flera år har musikkåren spelat på det lilla torget med det stora ankaret som visar var det berömda Nyhavn börjar. På den tiden när båtarna trafikerade Öresund mellan Malmö och Köpenhamn var det sällan att någon svensk kom så långt såvida de inte hade hela familjen med sig och skulle gå vidare genom Kongens Nytorv och Strøget för att gå på Tivoli. Alla andra hamnade i Nyhavn som alltid har varit rikt med krogar i nästan varje hus och källare. Musiken har alltid funnits i Nyhavn och på det lilla torget med det stora ankaret avlöser den ena orkestern efter varandra under hela turistsäsongen.

30 augusti stod musikkåren där ännu en gång och när Dronningens drumcorps passerat började musikkåren att spela. Man måste vänta in Dronningens drumcorps för de skall

ner till slottet för vaktombytet. Det blev en bejublad konsert med en publik från många länder i världen. Många stod med sina kameror, mobiler och ipod och spelade in delar av konserten. Himmelen blev svartare för varje melodi som framfördes och när konserten var slut, allt var nerpackat och nästa orkester stod på plats då kom regnet. Hela himmelen öppnade sig så det var bara att söka skydd under närmaste träd för att sen springa till bussen för att sen åka till den stora nöjesparken Bakken.

Bussen stannar utanför den 500 meter långa bokallén där hästdroskor fortfarande tar besökande fram till nöjesfältet. Så har man gjort ända sen 1583 då Dyrehavsbakken invigdes. Detta gör att det är världens äldsta nöjespark men den har moderniserats liksom att den idag bara heter Bakken och där sitter Polisens musikkår Skåne och spelar för Danskarna som gärna tar en risted pølsa och samtidigt njuter av musiken medan berg och dalbanan skramlar lite i bakgrunden. Att musikkåren inledde konserten med Svensk flygarmarsch berättar Kerstin Lindmark som är konferenciär och fortsätter glatt sjungandes med här är polisen som mitt i gatan står och vill ha publiken att sjunga med. Det var roligt att höra att det fanns så många svenskar bland publiken. Det har varit en tradition för många familjer att man

åker in till Bakken. Gör en femkamp, äter en buffé liknande det svenska julbordet fast man får rödkål istället för brunkål.

Hans Christian Lundbye, den store danske kompositören, gjorde tvärtom och åkte till Malmö där han träffade Britta Rydberg och blev så förälskad att han tillägnade henne sin nästa polka. Brittapolka och klart man måste fria till den danska publiken och spela både Brittapolka och Columbine polka-mazurka. Sommar, sommar, sommar och Evert Taubes Calle Schewens vals och många andra kända melodier spelades innan musikkåren avslutade med den danska marschen Kong Frederik den 9:e:s honnörmarsch.

Kjell-Arne Friberg
musiker och skribent
för Polisens musikkår Skåne

Bilderna är tagna av Erling Hjort Birkeholm som själv spelar med Sjællands Politiorkester och är musikkårens kontaktman i Danmark.

Polishund SM 2014

- Invigningen på Stortorget i Malmö

En gassande sol, hela Stortorget i Malmö fyllt med poliser. Det fanns poliser som kom i polisbilar, både målade och civila bilar, här fanns poliser till häst och så fanns det hundar. Det har nog aldrig funnits så många hundar på en och samma gång men det berodde mest på att man inväntade invigningen av Polishund SM 2014.

Mitt bland alla poliser fanns Polisens musikkår Skåne som stod för underhållningen för alla poliser och de Malmöbor som kommit till Stortorget denna varma torsdags-eftermiddag.

Svensk Polismarsch var en självklar inledning på konserten som fortsatte med musik av både svenska och

danska kompositörer. Framför orkestern låg ett trettiotal hundar och verkade njuta av musiken. Men som på en given signal, när musikkårens dirigent slagit det sista slaget i Svensk flygarmarsch, reste sig alla hundar upp och stod nästan militäriskt rakt i led. Under ledning av musikkårens trumkår marscherade man bort till Gustav Adolfs

torg och efter en liten runda på torget gick man tillbaka igen. Det var nog den enda gången Malmöborna får uppleva en sådan händelse men det drog massor av folk tillbaka till Stortorget där Musikkåren fortsatte sin konsert. Kjell Olsson dirigerade musikkåren som han alltid brukar göra men denna gången var det nästan plågsamt för han stod mitt i solen och blev nästan kokt.

*Text: Kjell-Arne Friberg
Foto: Carl-Gustav Gedda*

Tillsammans gör vi tidningen Skånepolisen Sport & Fritid!

SM-tävlingar, klubbmästerskap, reseupplevelser, musikkårsspelningar, mötesreferat, verksamhetsberättelser, vinter-, vår-, sommar- eller höstaktiviteter. Ja, listan kan göras lång på vad det kan skrivas om i tidningen.

Det behöver inte vara långa berättelser, utan kan vara korta referat från något ni tycker varit intressant eller viktigt. Bilder som skildrar texten tar vi gärna emot. Tänk på att ha så bra inställning som möjligt i kameran, så att bilderna inte får för låg upplösning.

Manusstopp för redaktionellt material till nästa nummer är: tisdagen den 03 mars 2015

Material mailas till Lars Mahler:
redaktion@skanepolisen.se (för postadress: www.skanepolisen.se)

Kyrkospelningar med Polisens Musikkår Skåne

Presentation av kyrkospelningen i Sankta Marias kyrka i Ystad:

I kvällens konsert ger sig Polisens musikkår Skåne ut på en liten turné. Vi hade först tänkt oss en tur runt jorden, men efter betraktelser av både den topografiska och den musikaliska kartan bestämde vi oss för att hålla oss till Europa. Vi gör nedslag runt om i vår världsdelen och besöker några av de stora tonsättarna, med små utflykter till mer populära läger, med filmmusik och storschlager. Innan vi är hemma igen har vi ändå färdats 1763 mil. Vilken annan kommunikationsform än musik skulle lyckas ta oss så långt på 80 minuter?

Kvällens resa går ändå inte i höghastighetstecken. Efter en högtidlig öppning tar vi oss tid att uppleva stämningarna i Puccinis operascener, att som Beppes godnattstundsdockor vila till Bachs Air, att hänföras av Mozarts svävande Adagio, att förtrollas av Nielsens förunderliga kvällsatmosfär, att drömma om västliga vidder tecknade av tjeckiske Dvořák och att kontempera Ravels spanska prinsessa. Dessemellan fångas vi av synen av finska trupper, av den grekiska suggestiva sirtakin, av en svärmodig rysk vals och av staden Granadas storslagenhet. Skira klockor med populärmusikalisk klang annonserar till slut vår hemkomst.

Vi hoppas att ni får en härlig resa tillsammans med oss - och om ni saknar en tur till blåsmusikens kungliga Storbritannien, varför inte be om det!

Konserten var i Sankta Marias kyrka i Ystad. En kyrka som ofta används som konserthall tack vare den fina akustiken. Kyrkan byggdes redan på 1200-talet och den har gått många öden till mötes, som när tornet störtade vid en storm 1647. Det tog lång tid att reparera och först i slutet på det århundrandet stod det nya tornet färdigt. Det är i detta tornet den berömda tornväktaren håller ett öga på Ystad från kvart över nio på kvällen och fram till klockan 3 på morgonen

varje dag året runt utom när turisterna åkt hem, för då vaktar tornväktaren bara till klockan ett.

Kerstin Lindmark
Den inledande texten
Kjell-Arne Friberg

ÅRETS JULKONSERTER

Tillsammans med Polisens sångkör gör musikkåren först konsert i Korsbacka kyrka i Kävlinge den 7 december klockan 18.00 och sen den 21 december i St. Pauli kyrka i Malmö klockan 18.00.

Det är fritt inträde till bägge konserterna.

Reportage från detta kan ni läsa om i nästa nummer av Skånepolisen.

Vi efterlyser omslagsbilder till tidningen!

Att tänka på:

- Ställ in kameran med den största storleken och den högsta upplösning.
- Bilden bör disponeras så att inte något av det viktiga (t.ex. ett ansikte) hamnar under tidningens huvud, som ligger överst på omslagssidan.

Lämpligt är att bilder levereras tillsammans med en text/artikel, som återberättar i vilket sammanhang de är tagna och fotografens namn.

VIKTIGT: Det är viktigt att det är **ORIGINALBILDEN** som levereras till oss och att man inte låter mailprogram/mobilen krympa bilden/bilderna.

"Der Alte" segrade

- vinnare i både MPGI-touren och KM, match

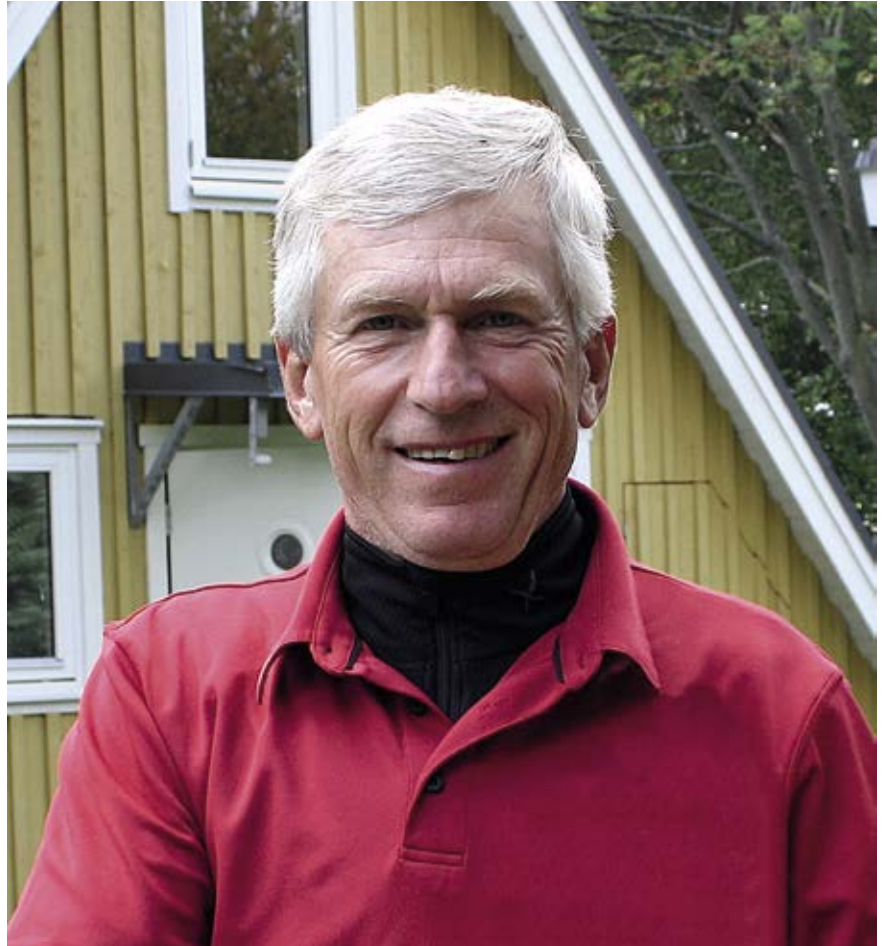
Det är redan med en viss saknad som man konstaterar att årets MPGI-tour i golf är avslutad. Själva touren avslutades redan i oktober när vi traditionsenligt spelade på Malmö golfbana.

Tradition är ett ord som löper som en röd tråd genom hela touren. Traditionen i touren gör att man känner igen sig vilket skapar en viss trygghet för alla oss som tycker att golf är så roligt och som med iver deltar i tävlingarna. Traditionen säger också att årets månadstävlingar inleds på Bedinge i april och avslutas på Malmö i oktober. Utöver dessa två ingår ytterligare sju månadstävlingar. Men årets absolut sista tävling är enligt traditionen Rolf "Tejpen" Björklunds glöggtävling på Söderslätt utanför Vellinge.

Tävlingen spelas i november och är alltid ett lotteri hur vädret skall bli. I år var vädergudarna verkligen med oss och bjöd på, för tiden på året, underbart väder. Vädret var säkerligen också en bidragande orsak till att resultatet genomgående blev riktigt bra där Anders "Pinnen" Nilsson segrade på 39 poäng före Lars "Rosa" Rosberg på samma poäng. Anders har dock bättre handikapp och på tredje plats hamnade Henke som ständigt brukar vara på pallplats.

Tävlingen anordnas traditionsenligt av gamle MFF-liraren "Tejpen" med glögg och pepparkakor på morgonen och sen en runda golf. "Tejpen" hade dock fått förhinder i år varför ett par av oss andra fick träda in som arrangörer. I enlighet med traditionen bjuds samtliga av årets tävlingsarrangörer på spelet och samtliga deltagare bjuds dessutom på årtsoppa och pannkakor efter spelet. Prisbordet går alltid i MFF:s anda och i år belönades "Pinnen" med två biljetter till hemmamatchen MFF-Juventus i Champions League.

Som vanligt har året bjudit på en massa "otur" där puttarna har gått antingen för långt eller för kort, vinder kommit från fel håll, avståndsmarkeringarna förmodligen varit felaktiga eller så har någon annan

Mats Hansson, vinnare av årets MPGI-tour och i årets KM, match.

Foto: arkiv

omständighet gjort att resultatet för en del, inklusive undertecknad, inte blev riktigt så bra som det var tänkt. Det fina är dock, till skillnad från en drös av de TV-program som går idag, att ingen blir utröstad eller hemskickad och det finns ingen jury som kommer med nedsättande omdömen. Alla är lika välkomna till nästa tävling och humöret brukar vara på topp i med och motgång.

Nu får klubborna vila några månader. Under tiden får man ladda formen med TV-golf och golftidningar. Vem vet, har man tur så kanske det dyker upp en ny driver till nästa säsong där klubban går både längre och rakare eller så kommer det ett mer förlåtande järnset och så skall jag komma ihåg vad en kollega uppgivet utbrast vid en tävling. "100 % av alla

för korta puttar kommer aldrig att gå i" när han för vilken gång i ordningen lämnade putten kort. Kloka ord men ack så svårt.

Hur gick det då i årets MPGI-tour?

Mats Hansson krossade allt motstånd och vann på maximal poäng och han passade även på att ta hem bucklan för årets KM, match. Vi är några stycken som med beundran och en viss uppgivenhet konstaterar att Mats, efter sina obligatoriska två provsvingar, gång på gång prickar inte minst greenen på rätt antal slag. Det är bara att konstatera att "gamal är äldst" och dessutom bäst.

Grattis Mats!

Lars Mahler

Polis SM i skytte

med avslutande semestertripp

Boden/Luleå bjöd under juni månad på ett av de mest välorganiserade Polis SM jag deltagit i. Engagemang och fantasi flödade.

Bodens Pistolskytteklubb och deras anhöriga var engagerade liksom Bodens Regemente, Bodens Kommun, Luleåpolis och många, många fler.

Skåne representerades av Alf Andersson tävlande för Eslöv samt Magnus Cruce (EBM) och Birgitta Green-Jeppsson (Famvåld) som båda tävlade för Trelleborgspolisens Idrottsförening. Malmö har tyvärr inte haft någon aktiv skytteförening under lång tid.

Vi flög till Kallax, Luleå och med hyrbil tog vi oss till Gammelängsberget där vi möttes av Luleåkollegan Eilert Lantto. Denne eldsjäl som deltagit i Polis-SM så länge jag kan minnas. Med en hälsningsfras på norrländska och myggen susande i kör så kände vi oss välkomna. Efter att ha jämfört och bjudit runt på varandra av olika myggpreparat likt en fredspipa så började då allvaret.

Fält vapenklass C som första tävling

Första tävlingen, fält vapenklass C (alltså våra privata pistoler av mindre

Alf Andersson och Magnus Cruce.

kaliber), gick av stapeln på måndagskvällen och som det stod i inbjudan "vi har ingen brådska, det blir inte mörkt förrän i augusti..."

Magnus kom på en sjundeplats och morrade något om en förarglig station där han sköt mot fel tavla. Jag tog

min vanliga fjärdeplats. Alf en sjundeplats.

Magnus sköt desto bättre i Sportpistol, som är en kombination av precision och duell på 25 meters avstånd, där han tog en sjätteplats i en väldigt tät strid om poängen och placeringarna.

Även om jag gjorde mitt personbästa i PPC så räckte det endast till samma förtretliga fjärdeplats utanför prispallen - igen.

PPC skjuts på olika avstånd med flera magasinbyte, korta tider på korta avstånd och lite längre tider på de längre avstånden. Det längsta avståndet är ca 22 meter och då ingår olika moment med barrikadstöd, knästående, skjuta med svag hand respektive stark hand.

Silvermedalj

Jag fick glänsa i Polisnabb där jag tog min individuella silvermedalj! Polisnabben skjuts på 25 meters avstånd i 12 serier à 6 skott på tiderna 12 sek, 10 sek och 8 sek.

Magnus Cruce skjuter i skydd av en Harley Davidsson, årsmodell 2014.

Fältskyttet med tjänstevapen gav många skratt. Stationerna var kluriga och humoristiska.

Olika banor

Banläggarna hade lagt in tjänstenära stationer där vi på en av de åtta stationerna fick sitta upp på en av trä ihopsnickrad "tjänstemotorcykel" med Harley Davidson logga. Plötsligt mötte vi en illasinnad fyrhjuling av papp varpå eldstrid uppstod. Åskådarna verkade finna detta roande. Vi såg förmodligen ut som ett gäng attackgrodor eftersom förutsättningarna tvingade oss att ha händerna/armarna på styret hela tiden.

En annan station utgjordes av en måltavla med vår egen tjänstehund (i papp) strax under och från hunden gick en spårlina som skulle vara sträckt. Effekten av detta blev att då någon i patrullen sköt så blev det en dominoeffekt bland alla sträckta linor och skakiga avfyringar.

Skjutbana på Rödberget

Vi fick låna de avancerade skjutbanorna på Rödberget där elektroniska tavlor visar på exakta tiondedelar var skotten hamnar. Man skjuter alltså som vanligt fast på en elektronisk tavla och får sitt resultat på en monitor på den egna skjutplatsen. Inga klisterlappar här inte.

Det var mellan 2-3 tävlingar per dag med extratävlingar som helt plötsligt krävde att jag köpte mer ammunition eftersom jag redan maxat de fem kilona som är tillåtet på flyg.

I Älvsbyn hittade jag hålspetsammunition för ripa .22lr som var det enda som fanns. Hittade senare vanlig .22 så nu sitter jag här hemma med en ask för ripjakt men inte en ripa i sikte.

Bankett och prisutdelning

Prisutdelning var på torsdagen och då blev vi hämtade med buss vid hotellet i Boden och körda till Bodens

Fästning Rödbergsfortet, där vi fick en guidad vandring genom fortets historia. Fortet är idag museum.

Rödbergsfortet var tillsammans med tre andra fort stommen i försvaret mot "ryska fienden".

År 1997 bestämdes att ryssen var ofarlig och på nyårsafton brändes all resterande ammunition och granater av från fortet...norrlänningarna vet hur man firar nyår!

I ett av valven åt vi sedan en delikat middag tillsammans med hedersgästerna bestående av Länspolismästare Håkan Karlsson (som kommer att ersättas av vår LPME), garnisonschefen överste Olof Granander, regementschefen major Bengt Flodin och Svenska Pistolskytteförbundets ordförande Stefan Kristiansson samt Bodens kommunalråd Torbjörn Lidberg.

Flodin var kvällens toastmaster och när alla fått hålla sina tal så förstod vi vilket samarbete och engagemang som lagts ner inför detta SM.

Boden stod som värd för förra årets nationella civila skytte-SM, så maskineriet var välsmort.

Förutom alla skyttemedaljer så delades det ut hedersmedalj till gar-

Birgitta Jeppsson-Green sittandes på en Harley Davidsson, årsmodell 2014.

Garnisonschefen överste Olof Granander.

nisonschefen Granander och ordföranden i Bodens Skytteklubb Anders Khemi som båda bidragit stort till tävlingarnas genomförande.

LPME poängterade vikten av dessa tävlingar, skyttekompetensen är viktig inom polisen och sådana här tävlingar är därför viktiga för utvecklingen.

Med skramlande medaljer och hederspriser i form av torkat renkött och hjortronsytt blev vi efteråt upphämtade av bussen och njöt av hemfärden med solen lysande över hela Norrbotten.

Vacker natur

De mörka nätterna uteblev som sagt så det hanns med en del på fritiden. Storforsen var imponerande och vattenståndet högt. Vi körde längs med älvarna och av de tre stora, Lule- Pite- och Torne Älv så var nog Torne Älv den vackraste. I alla fall i den östra delen där vi rörde oss.

Magnus med hustrun Ann-Margret tog en tur till Gammelstadens Kyrkstad i Luleå och tipsade oss om denna kulturella godbit som ingår i världsarvet. Norrlänningarna hade helt enkelt så långt till kyrkan att de fick bo i små, små hus alldeles intill kyrkan i samband med kyrkbesöken.

Semester efter avslutad tävling

På fredagen efter vemodigt avsked av Sveriges skjutglada poliser så körde maken och jag norrut mot Jokkmokk och då passerade vi Polcirkeln. Turismen hade inte kommit igång så vi trängdes inte någonstans. I Jokkmokk finns Jokkmokks Tenn som är värt ett besök. Enormt mycket vackert silver... Det finns ett samemuseum som är väldigt informativt och trevligt.

Ljusa sommarnätter

Sedan skulle ju midnattssolen dokumenteras och helst när den bara nuddade horisonten för att med nya tag arbeta sig uppåt igen. Det gäller ju att vara högt upp så man får den vyn och det finns otaliga foton på eldröda klot som dokumenterats av mig hängande ut genom hotellfönster. Det kändes lite surrealistiskt att sitta på en uteservering med solen glittrande i vattnet och inse att lockan var ett på natten.

Birgitta vid Rödbetsfortet med Boden i bakgrunden.

Vi besökte Porjus och ett besök på vattenkraftverket i underjorden. Hela vägen mellan Porjus och Gällivare kunde vi inte släppa tanken på hur allting fraktats på ryggar över myrarna de 4,5 milen mellan Gällivare och Porjus. Männen fick betalt efter hur många kilo de bar och den som har rekordet bar 101 kg...

Upe på berget Dundret såg vi mycket riktigt 1/11 av hela Sveriges yta (ett av många tips jag fick kollegan och f d Gällivarebon Carina Egmalin på familjevård). Önskar dock att jag haft en fågelbok och en flora i färg med mig.

Pajala

Lördagen tillbringade vi i Pajala och nattlivet levdes på pizzerian där basen i de flesta drinkarna i utbudet var Red Bull som späddes ut med vodka eller om det var tvärtom. När pizzerian stängde gick man till pizzeriaägarens hotell där vi bodde. Det var jag och maken och ett antal gruvarbetare som utgjorde nattlivet i Pajala den natten. De var gruvarbetare från USA, Ryssland, Litauen och till och med några skåningar.

Bartendern var "brandman i beredskap" så vi hann prata tjänst innan gruvarbetarna rasade in, sen kändes det tryggast att enbart "vara turist". Pajala lever upp under "Pajala marknad" i juli för att sedan sakta men säkert gå in i mörkret igen.

Pajala var nog den plats som av någon konstig anledning grep tag i mig. Om det var den lilla femåriga flickan som hjälpte sin mamma att

plocka disk på pizzerian, eller promenaden genom den ödsliga staden i midnattssolen där kommunens alkoholhandläggare stoppat utomhusserveringarna och inte heller fick baren skylta med sina öppettider eller utbud. Det var ett hett ämne med alkoholen hantering och det verkade som att polisen och pubägarna hade samma erfarenhet och syn på saken.

Vidare till Haparanda

Med en ödmjukhet inför alla som sliter för att hålla sig kvar och hålla bygden levande så rullade vi vidare mot Kukkolaforset och Haparanda.

Vi åt fisk förstås till bruset av Torne Älv och med Finland på vinkavstånd på andra sidan älven. Siken fiskas i juli och rökt sik hör till delikatesserna och är ett måste.

Haparanda har blivit staden utan city, all affärsverksamhet ligger vid IKEA i utkanten och även på den finska sidan. Det går lätt att promenera över till Finland via en bro.

Sedan bar det av mot Kallax flygplats igen. Nästa gång blir det mer och helt andra naturupplevelser. Det är ju lite begränsande att åka omkring med vapen och ammunition.

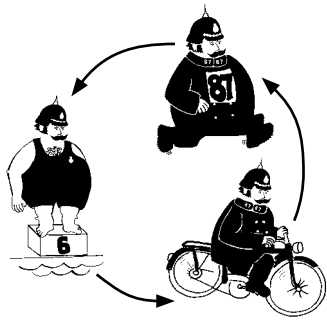
För ett nästa gång blir det...

Passar härmed på att tacka alla som på olika sätt möjliggjort denna tävling för oss, ingen nämnd och ingen glömd...

Visst är Sverige fantastiskt!

Text: **Birgitta Green-Jeppsson**

Foto: **Ann-Margret Cruce och S-Å Jeppsson**

IRONMAN

KALMAR 2014

simning 3,8 km / cykling 180 km / löpning 42 km

Känslan efter att ha sprungit i mål efter min första IronMan i Kalmar 2011 är näst intill obeskrivlig. Man kan säga att jag svävade på moln ett bra tag de följande veckorna efter fulldistansdebuten, nöjd över att för det första ha tagit mig i mål och för det andra på en tid som jag hade kalkylerat med och lyckats uppnå. Det infann sig ganska omgående ett sug efter att få möjlighet att genomföra loppet igen. Nu hänger ju detta på en mängd faktorer. Det är mycket som skall klaffa för att ett lopp av sådan dignitet skall kunna genomföras. Minsta lilla förkylning eller skada kan ställa till ett stort elände och då menar jag uteblivna träningstillfällen. Man är ju väldigt beroende av att kunna genomföra sina planerade träningspass för att vara riktigt förberedd tävlingsdagen.

Underhåll konditionen

Jag vilade uppskattningsvis ett par veckor efter loppet i Kalmar och hade sedan som plan att hålla konditionen på en lagom nivå under hösten

och vintern. Till min stora besvikelse upptäckte jag vid igångsättandet av träningen att jag hade rejält ont i mitt vänstra knä då jag gav mig ut på mina löprundor. Det ville sig inte bättre än att jag tvingades uppsöka en sjukgymnast för att komma tillrätta med mina problem. Under hösten 2011 tillbringade jag ett antal tillfällen på Kulan Idrottsskadecentrum i Malmö för att få hjälp med mitt onda knä. Det visade sig att jag drabbats av något som kallas för "löparknä", en form av överansträngning, som i mitt fall var ganska långt gången. Efter ett par månaders behandling med hård stretching och akupunktur fick jag tillstånd av sjukgymnasten att ge mig ut i friska luften för att starta träningen. MEN, enligt planen skulle jag börja med att promenera i 10 minuter och sedan springa lätt i 1 minut. Jag som var van vid att springa betydligt längre sträckor skulle börja med att gå!!! Jag hade riktigt svårt att ta till mig detta och kände mig faktiskt en aning (milt uttryckt) deprimerad över min situation. Veckorna

flöt på och tiden för löpning blev till slut längre än tiden för promenad. Efter hand som veckorna gick kunde jag utöka den totala längden löpning per träningstillfälle vilket kändes bra men jag hade fortfarande känningar i mitt knä. Träningen kompletterades dagligen av hård stretching (vilket var en order från sjukgymnasten!). Med denna regelbundna förebyggande träning kom jag en ganska lång bit på vägen med mitt knäproblem men kände inte att jag nådde riktigt ända fram. Vissa skador eller känningar lär man sig dock att leva med. Knäproblemet har funnits där sedan 2011 och finns där i viss mån fortfarande idag men jag har lärt mig nya metoder och fått nya övningar som gör att jag kan bedriva stundtals ganska krävande träning inför nya lopp.

Dags igen

Efter dåliga ursäkter och undanflykter (läs utlandstjänst) var det i år dags att återigen satsa på att genomföra en IronMan i Kalmar. Tillsammans med min bror börjades säsongen i Vansbro med att i slutet av juni ställa upp i Vansbro Triathlon vilket är en halv IronMan-distans, det vill säga 1,9 km simning, 90 km cykel och avslutande 21 km löpning. Nu ville det sig inte bättre än att det under det aktuella veckoslutet i Dalarna var mycket kallt och regnigt. På tävlingsdagen var det regn och endast ca 8 grader i luften. Än där simmomentet skulle äga rum höll endast 14 grader. Efter långt avvaktande tog tävlingsledningen, inför huttrande deltagare, till slut beslut om att simningen skulle ställas in och ersättas av en inledande löpning på cirka 6 km i skogsterräng för att därefter fullfölja de övriga momenten. Man tog detta beslut eftersom man kalkylerade med att ett stort antal av deltagarna skulle komma att få köldskador som krävde sjukvård. Man hade helt enkelt inte så stora resurser personalmässigt ifall detta skulle inträffa.

Växlingsområdet i Vansbro

Det jobbiga i kråksången var att den inledande löpningen genomfördes i väderlek som jag beskrev i förra stycket - löparskorna blev dyngsura. Dessa blöta skor skulle man sedan snöra på sig igen för en avslutande halvmara efter att ha cyklat 90 km i ett regnigt men vackert Vansbro. För min del gick tävlingen ganska bra. Jag hade dock känningar i mitt knä mot slutet av löpningen men lyckades ta mig i mål sida vid sida med min bror.

Avslutningsvis från Vansbro-helgen kan jag nämna att vi ingick i "Team Bianchi". Med på startlinjen i nämnda Team fanns en del namn som ger stor respekt - italienske triathleten Ivan Risti, eller vad sägs om Magnus Bäckstedt som bland mycket annat vann en etappseger i Tour de France 1998 och som 2004 vann det prestigefyllda loppet Paris-Robaix (loppet som till stora delar går på kullersten!). Magnus har idag sadlat om till triathlet. Tillsammans med dessa herrar hade vi en trevlig kväll dagen innan loppet på Hotell Dalecarlia i Tällberg med utsikt över Siljan. Av Magnus fick jag dessutom ovärderli-

ga tips och råd för att komma tillrätta med mitt löparknä.

Nedräkning till Kalmar

Efter en kanonhelg i Dalarna var det dags att ladda om inför det stora loppet som väntade runt hörnet. Nu återstod det 7 veckor tills det var dags att ta plats på startlinjen i Kalmar den 16 augusti. Träningsdosen ökade markant med längre sträckor på både cykel och löpning (än en gång blev trädgårdsarbetet lidande i brist på tid). De långa träningspassen gjorde sig påmindra i ett allt större intag av föda. Det kändes som jag gick omkring och var hungrig för jämn. Trots ökat intag av mat tappade jag ett antal kg runt midjan vilket i sig var positivt eftersom det då blev mindre vikt att släpa runt på i löpspåret.

Toppa formen

Tävlingsveckan infann sig och det var hög tid att rejält minska träningsdosen så att man var fit for fight den stora dagen. Endast några kortare träningsrundor de sista dagarna innan det var dags att bege sig till Kalmar. Vi, jag och min bror tillsammans

med våra familjer, åkte upp redan på torsdagen eftersom det var ett obligatoriskt "Pre-race möte" för samtliga deltagare. Ett möte som ägde rum i ett fullsmockat Kalmar Tennishall. Tävlingsledningen gick igenom vad som väntade oss under lördagen, bli a gick man igenom regelverket kring tävlingen. Mötet, som tog ca en timme, avslutades med en buffé. Vi valde dock att åka till Öland till vår hyrda stuga för en middag tillsammans med våra familjer. Känns som rätt beslut så här i efterhand eftersom ett stort antal deltagare fick magproblem efter buffén!

Lördag morgon

Klockan ringde 04.30. Frukost, packa utrustning, lasta familjen, iväg till Kalmar. Incheckning i startområdet, ännu en koll av utrustningen. Är allt på plats? Promenad till området för sim-starten. Kajen runt hamnbassängen fylldes, efterhand som solen gick upp, av anhöriga och vänner till deltagarna. Mycket spänning och förväntan låg i luften. Totalt ca 2000 startande radade upp sig i de olika leden. Man seedar/rangordnar sig själv

Team Bianchi.

Äntligen kom vi iväg.

så att man något så när hamnar i rätt startgrupp beroende på simfärdighet. Nationalsången ljöd ur högtalarna och till min glädje fick vi också höra Kentas "just idag är jag stark", precis som för tre år sedan. Eliten som släpptes i vattnet 06.55 följdes av oss övriga som, iförda våtdräkter, radat upp oss i led längs gatan intill kajen.

Äntligen vattenkänning, loppet var igång! Nu hade man ett drygt dagsverke framför sig. Målgången fanns där, långt borta i bakhuvudet. Men här gäller det att ta ett moment i taget för att inte rusa iväg. Alla moment skall klaras av, inte förhastas sig eller ta i för mycket, eller? Simningen tar ju mest på överkroppen, eller? De resterande grenarna är ju mest för benen. Ok, jag tar i lite till då. Armar kan jag vila under resten av dagen.

Skämt åsido, man vill ju naturligtvis göra så bra ifrån sig som möjligt. Förhållandena var ganska bra, inga större vågor i Kalmarsund den här dagen tack och lov. Med sällskap av fölgebåtar, kanoter och andra vattenfarkoster simrades den utmätta banan tills man nådde målgången vid kanalen 3,8 km senare.

Snabbt upp ur plurret och till ett förberett ombyte till cykelmomentet. Stämningen var god trots trängsel i ombytestältet. Utanför växlingsområdet var det fullpackat med åskådare, det finns säkert siffror på hur många som vistades i Kalmar just med anledning av IronMan denna

dag. Jag har ingen aning, men mycket folk var det!

Cyklingens bansträckning hade ändrats sedan jag ställde upp 2011. Den nya sträckningen innebar ett första varv ut på Öland som bestod av ca 120 km, sedan cyklade man tillbaka över Ölandsbron för ett avslutande varv på 60 km. Vindarna på Öland var inte särskilt snälla den här dagen men varför gnälla när man inte kan göra något åt vädrets makter. Det var ju lika för alla. Kan dock tänka mig att det hördes en och annan svordom i leden ute på Stora Alvaret på Öland. Sista varvet på fastlandet kändes ok. Nu var det ju inte så långt kvar innan man skulle få springa av sig den energi man eventuellt hade kvar i kroppen. Ganska omgående efter Ölandsbron råkade en framförvarande cyklist köra rakt in i en tillfällig uppsatt skylt som visade att man skulle hålla till höger om denna. Jag låg mina 10-15 meter bakom honom men hann tänka en hel del innan jag lyckades styra undan hans cykel som blockerade vägen. Jag hann tänka att det får inte ta slut här och nu, jag har ju tränat så in i he.....e för detta. Det hela såg väldigt otäckt ut eftersom det tog tvärstopp för honom, han for i backen inom loppet av ett ögonblicks sekund. Jag hade tänkt stanna men såg samtidigt att en av följemotorcyklarna stannade till och hjälpte honom. Det såg allvarligt ut men jag hoppas han återhämtat sig till det bästa.

Under de sista 20 km på cykel öppnade himlen sig och det vräkte ner vilket innebar risk för att det kunde vara halt på vägbanan. Men med större försiktighet tog jag mig i mål utan några missöden, skönt.

Snabbt in, snabbt ut

Det där med att vara förberedd kan inte nog poängteras hur viktigt det är. Att gå igenom varje moment för sig och packa de kläder och den utrustning man vill ha i de olika momenten är avgörande för en snabb växling. Jag hade samlat erfarenheter av loppet i Kalmar tre år tidigare vilket gjorde det lite lättare att fokusera på just detta. Jag tror inte jag kan förbättra den här biten mer än vad som gjorts. Det är inte heller här loppet avgörs för oss amatörer men det känns bättre om man har tänkt igenom det på förhand.

På med löparskorna och iväg. 3 varv på en bana som är uppmätt till 14 km. Strax före varje fullföljt varv erhöles i vanlig ordning ett armband, rosa grönt respektive gult. Full service utmed löpslingan, som till mestadelen springs på asfalt. Man kan inte nog tacka alla de volontärer som med stora leenden och heja-rop serverat deltagarna med både mat och dryck under hela dagen. Utan dessa personer skulle tävlingen förmodligen inte kunna genomföras, eller så skulle den redan höga anmälningsavgiften bli ännu högre. Trots en relativt stor kostnad för att delta i

Foto: ©FinisherPix.com

Foto: ©FinisherPix.com

loppet tar platserna slut som smör i solen.

För min del började löpningen helt ok. Detta trots kraftig stumhet i benen efter 180 km på cykel. Det var intressant att höra familjens beskrivning av hur jag hade skiftat löpstil efter 1:a varvet, för att inte tala om hur det såg ut under det sista varvet! Som sagt, löpningen kändes bra fram till cirka 20 km då mitt knä började ge sig tillkänna. Detta samtidigt som himlen än en gång öppnade sig då jag befann mig längst ut på 2:a varvet. Regnet vräkte ner i ungefär 5-10 minuter. Inte skönt att springa med blöta skor...

Lite lustigt var det då jag snackade med brorsan efteråt och jag kommenterade det kraftiga regnandet. Han svarade: "vilket regn?" Han hade inte haft en droppe regn under hela loppet. Snacka om lokala skurar!

Knäkänningarna avhjälpdes med att jag stannade vid varje vätske/mat-kontroll och stretchade ordentligt plus att jag kraftigt masserade det ömma området vid sidan av knäet. På så sätt lyckades jag till slut ta mig till det efterlängtade målet i Kalmar City!

Målkänning

Löpbanans sträckning inne i Kalmar var kantad med massor av människor, vanliga lördagsflanörer tillsammans med anhöriga till deltagarna, som he-

jade friskt. Målgången på Kalmar torg var minst sagt upplyftande. En lång raksträcka med blå matta, fullsatta läktare längs sidorna och längre fram den hägrande målportalen! Speakern som stående på mattan med mikrofon i handen, högt och ljudligt, talade om för de kämpande att: "YOU are an IronMan!!!" Dessa ord kan man leva länge på! Det kändes gott ända in i själen efter att ha avverkat ännu ett IronMan. Tiden 11:22:30 var en förbättring med 1 timme och 19 minuter från förra gången jag ställde upp. Nöjd med min och brorsans insats, intog vi en god middag tillsammans med våra supportrar i stugan på kvällen. För kännedom blev det ingen vidare utgång i Kalmar City denna lördag kväll! Vi somnade alla gott!

Mersmak

3 dagar efter Kalmar var både jag och min bror anmälda till nästa års IronMan. Vi hade visserligen bestämt oss för att inte göra det men "saknaden" av inte ha detta framför oss tog över hand och vips så var vi med på tåget igen! Förhoppningsvis kan vi, liksom i år, "värma upp" med Vansbro Triathlon sista helgen i juni.

Anders Mattisson

Länskriminalavdelningen
Gränspolisenheten i Skåne

Redaktionen på
Skånepolisen Sport & Fritid
önskar alla läsare en riktigt

God Jul & Gott Nytt År

Polis SM i GOLF 2014

Mellan datumen 140904- 140905 med inspelsrunda 140903 gick årets upplaga Polis SM i golf av stapeln. Platsen för skådespelet var i Kungsbacka på Forsgårdens GK, en mycket fin bana med riktigt snabba greener som varmt rekommenderas.

I egenskap av debutant i detta sammanhang vet jag inte riktigt om jag frivilligt tog mig an att skriva följande rader eller om det var så att jag blev lurad till det men oavsett så ska jag försöka återge en liten del av de trevliga dagarna som fortlöpte i början av september uppe i Halland.

Vi var 14 spelare från MPCI Golf (3 hade redan åkt i förväg, de kunde inte hålla sig) som begav oss norrut på morgonen den 3:e september från olika platser runt om i Malmötrakten med omnejd. Tanken var att vi gemensamt skulle samlas och gå ett varv på tävlingsbanan för att lära känna banan inför den stora dagen som skulle komma dagen efter. Det var strålande solsken och golf gudarna hade utlovat fint väder de kommande tre dagarna vilket för en gångs skull stämde. Det var vindstilla (läs, inget att skylla på vid sneda utslag) och klarblå himmel.

Det är säkert någon som sitter på bättre kunskap om deltagandet i klasserna men om jag inte missminner mig helt fanns det representanter i samtliga herrklasser samt i en av damklasserna.

Själv åkte jag upp till SM med tanken att jag skulle ha trevligt och spela på en för mig helt ny bana, en bra avslutning på golfsäsongen (även om den fortsätter ett bra

tag till här nere i söder) och träffa andra kollegor från Polis Sverige som delar mitt intresse för golf. Med tanke på mitt Hcp och tidigare resultat under säsongen fanns det knappast några tankar på vinst utan snarare på ett par riktigt trevliga dagar med bra golf. Trevligt hade jag i alla fall. (Sen får ni räkna ut hur det gick med spelandet med tanke på min formulering)

Första dagen gick senior Herr ut som första boll. Det var klar himmel och daggen låg som en slöja över banan i morgonsolen. Och det var TIDIGT. Frukost fick intas 05:45 och första utslaget för en MPGI var första speltid, 07:00. Det knorrades en hel del angående den tidiga timmen redan kvällen innan och att vi fick vänta på maten på en lokal restaurang i nästan 2 timmar gjorde inte saken bättre. Detta då vi ville i säng i bra tid för att vara pigga och krya på morgonen.

Första dagen gick av stapeln och då vi hade utspridda starttider över större delen av dagen var det ganska svårt att hålla sig uppdaterad. Däremot gick telefoner och internetanslutna tv-apparater varma eftersom arrangören gjorde ett riktigt bra arbete med att uppdatera resultaten.

Efter första dagens runda bjöds det upp till bankett och prisutdelning med diverse priser. Ett stort tack får riktas till alla sponsorer. Det delades ut många och fina priser i alla dess slag.

Utöver prisutdelningen var det en riktigt bra kväll, en av de roligare på väldigt länge. Stämningen sköts genom taket när en kollega (har glömt namn och tjänstgöringsort) tar en gitarr från bandet som underhåller på tillställningen och river av "När en flicka talar skånska" Att tillägga där är att det bara är skåningar kvar på banketten och var en hyfsat tacksam publik. Kvällen löpte på en

bit in på småtimmarna och dagen efter närmade sig med stormsteg. Turordningen var omvänd och äldsta herrklassen inledde och seniorerna gick ut sist. En del tunga ögonlock syntes utmed banan och samtalsämnet utöver golfen bland skåningarna var ju hur trevligt det varit på kvällen under banketten. Utöver golf då så klart, vem som slår längst (oavsett hur sned den är) vem som puttast bäst (dubbelputt från 1 cm från hålet) utan att nämna några namn.

Särskilt att nämna och gratulera till framgångarna är Lena Öbrink som knep en bronspeng i Damklassen och Henke som fick en silverpeng i H45. Stort grattis till er båda och bra spelat.

Avslutningsvis vill jag tacka arrangörerna (även om de förmodligen inte får ta del av detta) och de från MPGI Golf som styrde upp det hela med bokning av hotell, inspelsrunda med mera.

Jag ser redan fram mot SM nästa år och hoppas på tre lika trevliga dagar golf då. Än är inte säsongen över som jag skrev tidigare, sista rundan på Malmö GK står snart för dörren (i skrivande stund) och jag önskar alla lycka till där.

Tack för ordet.

Jacob Moberg
POMA/NPO Söder

**Material till tidningen skickas till:
redaktion@skanepolisen.se**

Följ med på världens största kryssingsfartyg

Det här var inget resmål som andra, eller som vi själva, förknippade oss med när vi började planera. Ibland är det dock just dessa resor som bara måste göras!

Att planera resan

I samband med min 50 årsdag bestämde vi oss för att göra något helt annorlunda än Afrika och Indien med mera. Det hade varit häftigt att få uppleva en tids lyxliv på världens största kryssningsfartyg. Efter att ha bokat en kryssning till grundpris på den otroliga "Allure of the seas", världens största kryssare tillsammans med systerfartyget "Oasis of the seas", Allure är dock symboliskt större, kom vi till insikt om att "skall det vara, så skall det vara", och uppgraderade paketet bit för bit. Till slut hade vi vår drömkryssning klar... Direktflyg till Florida med några dagar på hotell Embassy Suites, kryssning med Allure i 8 dagar från Fort Lauderdale, tur och retur, via Haiti-Jamaica-Mexiko med balkongsvit mot havet och så kallad "Premium packages" som ger ordet "all inclusive" nya dimensioner.

Lyxkryssning utöver det vanliga

Man brukar säga att ett så stort fartyg inte är ett fartyg utan en hel stad. Jag skulle vilja påstå att Allure är en världsdela... På våra 8 dagar hann vi inte se hela fartyget, än mindre att nyttja hälften av alla aktiviteter el-

ler uppträdande och shower. Allure är 360 meter lång och 17 våningar hög. På nedre våningarna finns bland annat skridskorink som visar "Holiday on ice" shower, en stor nattklubb, stand up comedy club, jazzclub och det största casinot till havs. Där finns också nöjeskvarter med världens enda karusell till sjöss, Aqva teater med simhopp show från extremt höga trampoliner, 15 meter höga klättermåttväggar längs babordssidan samt otaliga restauranger, pubar och andra matserveringar. Det sägs att det finns 24 olika matställen att välja på.

Den största restaurangen heter Adagio, är tre våningar hög, kan servera 3000 personer och har 350 servitörer och vinkypare. Vi föredrog dock den japanska eller spanska restaurangen. Ville man ha något snabbt och enkelt fanns ett 10 tal pizzerior, tapasställen, hamburgerrestauranger, hotdogs kiosker, donutställen, konditorier, cupcakeställen, baguetterier och massor av pubar med smårätter.

Och ja, all mat samt öl, vin, sprit, drinkar och champagne ingår, 24 timmar, non stop med få undantag. Känner du inte för att lämna din svit kan du med ett tryck på fjärrkontrollen beställa vad du vill ha, och få det upp buret till dig snabbt och enkelt serverat på din balkong utan kostnad. På Amber theater visas Broadway uppsättningar, under vår vistelse visades "Chicago". 3D biografen tar 1500

personer på parkett och balkong. Öl vin och drinkar serveras givetvis dig där du sitter under föreställningen.

När man tittar upp i taket och ser de futuristiska utanpåliggande hissarna gå mot skyn, till 17e våningen i den öppna delen, svindlar tanken om att man är på ett fartyg. Ett än lyxigare sätt att ta sig upp i fartyget är att sätta sig i "Rising tide bar". Man sätter sig på en mysig bar som specialiserat sig på skumpa och drinkar, och sedan reser sig baren mot himlen medan man avnjuter sin drink, och man kan där efter hoppa av några våningar upp.

Var 15e minut "går baren"...

Avfärd från Fort Lauderdale

Vi gick ombord i Port Everglades på söndagseftermiddagen efter några härliga dagar i FL. När man kom in på 5e våningen, Royal Promenade kunde man inte tro sina ögon. Storleken, lyxen, utbudet med butiker och restauranger är svårt att ta in. Ögonen faller på en flott veteranbil som står mellan gäst servicen och champagnebaren. Takhöjden är enorm. Vi tog oss till vår svit på 10e våningen. Överallt stod personal som hälsade oss välkomna ombord. "Hyttan" bestod av stort vardagsrum med soffgrupp och flatscreen, kingsize säng och fräsch toalett med duschkabin samt en rymlig balkong med bord och stolar. Allure har 2700 suites, tar 5400 gäster och har otroliga 3200 personer i besättningen. Vi tog

Skumpa och sol vid poolkanten. Man kan inte klaga allt för mycket.

Micke och världens största kryssningsfartyg i bakgrunden.

Karin åker speedbåt runt Allure of the seas.

Micke tittat ut över Haiti från däck 16.

Bubbelmys i fören.

Vi hakar på en havssköldpadda i Mexico.

oss upp till 16 våningen. Här spelade ett karibiskt liveband mellan de fyra poolerna och 10 jaccuzin som tar 30 personer var.

Aktiviteter ombord

2 st av jaccuzin är utanpå hängande skeppet. 5 barer med runt 20 bartenders och servitörer ser till att ingen behöver ha torr strupe i solen. Främre däck är ett delvis inglasat atrium med mängder av solstolar, brasiliansk restaurang, bar, jaccuzis och massor av palmer och växter. I detta område är endast vuxna tillåtna. Längre bak på våningen har barnen sitt eget "Lalandia" paradys. Vill du vara duktig har de ett enormt spa med tillhörande gym med allt det senaste i teknik. Hela dagen pågår vattengympa, yoga och annan gruppträning. Runt båten går löparbanor för den som vill ta en runda eller två med härlig utsikt. Vill du vara mer äventyrlig kan du kasta dig ut från aktern i en zipline där du glider längs en vajer på 9 våningars höjd.

Annars kan du i 2 bassänger med konstgjorda vågor lära dig att surfa med instruktör. Känner du för något lugnare, sätt dig i skuggan och beställ in en whiskeyprovning....

Andra dagen var till havs. Vi åt, drack, och slappade vid poolerna. Middagen avnjöts vid mysigt bord, med varierad meny och vinlista, med två servitörer och en vinkypare till vår tjänst. På kvällen hängde vi i Viking lounge som hade otroliga fåtöljer, sippandes på drinkar, lyssnandes på härlig live musik. Senare på kvällen gick vi till Irländs pub, tog en Guinness och njöt av trubaduren till irländska folksånger.

Haiti med snorkling

Nästa dag lade vi till på Haiti. Vi hade valt ett av de ca 30 utflyktsalternativa-

tiven. Först åkte vi speedbåt runt Allure, och sedan längs Haitis kust. Därefter snorklade vi bland reven utanför en riktig paradysö. Allures ägare, Royal Caribbean, äger en del av Haiti, så efter äventyret gick vi och lade oss på deras privata strand. All mat och dryck i restauranger och barer ingick även här. På kvällen gick vi ombord igen, och fortsatte njuta av mat, dryck och shower. Professionella simhoppare och gymnaster underhöll, och efter ett besök på tivoli-våningen "Board Walk" blev det lite spanska tapas.

Vi somnade med öppna balkongdörrar så att man kunde se stjärnorna. När vi vaknade lade vi till på Jamaica.

Jamaica för en dag

Vi åkte först till "Dunns riverfalls" En surrealistisk upplevelse. Tillsammans med 100-tals turister från världens alla hörn bildade vi kedjor, där vi hand i hand med en guide i täten som visade var vi skulle sätta fötterna sakta tog oss upp i mindre grupper längs forsen på ojämna ste-

Micke o Karin har precis bestigit Dunns riverfall på Jamaica.

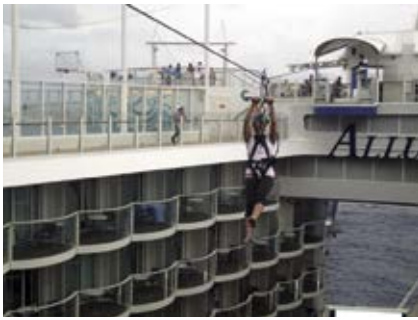
nar i stark motström. Guiderna körde peptalk hela vägen. Olyckstillbudet var många, men här och var kunde man pusta ut i någon lite lagun innan vi hand i hand kämpade oss vidare. Stort jubel utbröt när vi en timme senare tagit oss hela vägen upp. Därefter åkte vi till en privat beach club där det erbjöds massage, romdrinor, kall öl, friterad fisk och härligt bad. Efter en stund bröt ett otroligt regnväder ut. Vi fortsatte att bada, och hann sedan pusta ut lite i den vita sanden innan det bar tillbaka mot Allure.

En dag på ön Cozumel i Mexico

Efter ytterligare en dag till havs där vi förutom att sitta en hel kväll och avnjuta minutfärs sushi, själva tillagade musslor och ostron på heta stenar på bordet och drack iskall Chardonnay, också såg en fantastisk dansföreställning, blev det bara ett kort loungebesök då vi visste att vi nästa morgon tidigt skulle anlända till ön Cozumel i Mexico. Då det kändes stressigt att ta sig till någon av de 4 frukostrestaurangerna på morgonen, beställde vi i stället upp

Full koncentration på Allures minigolfbana.

Karin åker zipline från aktern på Allure.

Vy från 16e däck ner mot Aquateatern.

13 rätters vinmenu på spanska Vintage.

frukost på rummet. Vi satt på vår balkong och lyxade till det med ägg-röra, stekta tomater, varma mackor och den klassiska Mimosan, det vill säga champagne med färskpressad apelsinjuice. Vi togs sedan med mindre båt till fastlandet, där vi fick en fantastisk upplevelse. I en vik längs en härlig strand kommer havssköldpaddor varje dag för att beta sjögräs där de en gång kläcktes. Det var fullt med underbara sköldpaddor, som alla var mellan 20 och 120 år gamla. På bara meters avstånd kunde vi snorkla med dessa fantastiska varelser. I en hel timme kunde vi ta foto och filma under vatten, innan vi serverades Mexicansk buffet med alla de rätta tillbehören och dryckerna i en liten restaurang vid stranden.

Ett mini Central Park ombord

På kvällen var det "formal evening" Då är det smoking eller mörk kostym

Micke tar ett walkingpass på Allures löparbana runt fartyget innan frukost.

med slips som gäller. På restaurangen hade vi svårt att välja bland det stora utbudet på menyn, så vi tog in flera olika förrätter och varmrätter och smakade runt. Vi gick sedan till 8e våningen som heter "Central Park" Här har man med öppet tak mot stjärnorna byggt ett mini Centralpark med hjälp av bland annat 22 000 växter och träd.

Längs parken ligger restauranger, caféer och barer. Vi satte oss ute i den lummiga parken med ett glas Merlot.

En hel dag till sjöss

Sista dagen var till havs. Vi inledde med ett walking pass på löparbana innan några längder i poolen före frukost. Jag passade på att ta ett smärre berg av kallrökt lax och tillbehör till frukost...

En passagerare råkade ut för ett allvarligt sjukdomsfall som sjukhuset på båten inte kunde hantera. US Coastgard kom med helikopter och hissade upp patienten i en korg och flög iväg med honom. Meningen var att de skulle landa på fartygets helikopterplatta, men vinden var så hård att det inte gick. Detta till trots kändes ingen sjögång alls för oss på Allure. Efter en dag vid pool och en runda på minigolfbanan tog vi oss till Campagne Bar. Vi lät bartendern välja skumpa, och till den överraskade de oss med skaldjurs snittar. Vi gick vidare till Vintage. En härlig spansk restaurang med tapas och fantastisk vinkällare. Vi tog in 13 olika tapas och satt länge och njöt till goda viner. Vi minglade runt i de många butikerna, lyssnade på de fyra liveband som uppträdde på olika våningarna. Vi satte oss på vår balkong och försökte uppfatta något motorljud från det gigantiska fartyget. Det gick inte att höra mer än vågorna som bröts när Allure passerade Havanna. Morgo-

nen efter lade vi till i Fort Lauderdale igen.

Som vanligt mötte en massa segelbåtar och katamaraner upp för att tillsammans med lutsbåtar följa världens största kryssare in i hamn.

Sammanfattning

Vi gick ombord på Allure of the seas med enorma förväntningar. Vi gick av henne överväldigade.

Allure betyder "förförelse" och det är så sant, så sant...

Efter en dag på Hotell Embassy suites, och en kväll på Seafood restaurang i Fort Lauderdale var det dags att ta sig mot flygplatsen och resan mot vardagen igen.

Vi har alltid försökt att fånga dagen och njuta livets goda.

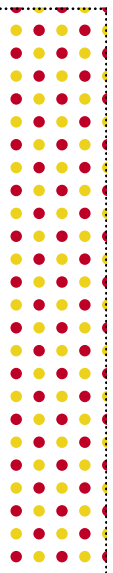
Efter denna resa har vi lärt oss ännu mer om detta...

Ty livet är en resa, att resa är livet!!

**För Micke o Karin
MICKE**

I nästa nummer...

Läs om en minnesvärd vandring på Kungsleden

Information: Alf Lindstedt är polis sedan 1968 med erfarenhet från ordningspolis, trafikpolis, kriminalpolis, kansli, SÅPO, lärare på Polishögskolan, Ekobrottsmyndigheten och är nu sedan några år föredragande i arbetsrättsutredningarna inom Polismyndigheten i Skåne.

Kriminalkommissarien berättar

Hamarmordet i Helsingborg upprörde många

Ibland kan juridiska paragrafer gå stick i stäv med allmänhetens uppfattning om vad som är rätt och fel. Ett sådant ärende var det omdebatterade Hamarmordet i Helsingborg 1986.

En kvinna och hennes barn hade länge utsatts för misshandel och förnedring - till slut fann hon och hennes föräldrar inte någon annan möjlighet; de tog lagen i sina egna händer.

I slutet av 70-talet träffade kvinnan som 16-åring sin blivande man i Helsingborg. Han reagerade från början med våldsamheter. När hon med en vänskaplig kram hade hälsat på en kompis, misshandlade han henne. Hon fick övertala sina föräldrar att inte anmäla honom. När han uppträdde ångerfullt, tog hon honom tillbaka och de flyttade strax ihop i en hyreslägenhet. Hans aggressivitet tilltog dock och hon blev åter misshandlad och förnedrad - ibland för att han retat sig på någon annan. De skaffade en stor schäferhund tillsammans, men mannen gav även hunden stryk. När paret 1980 fick en son, trodde hon att allt skulle bli bättre. Det blev snarare sämre och den knappa ekonomin pressades hårt av hans prioriterade alkoholinköp.

Pojken fick svåra skador

Sonen blev rädd och började skrika när kvinnan misshandlades. Mannen blev rasande, lyfte pojken i håret och kastade honom i golvet. Kvinnan upptäckte dagen efter att pojkens arm var helt blå och förstod att han måste till läkare. Hon hade spår av misshandeln och förbjöds att visa sig ute. En bekant tog pojken till lasarettet. Där konstaterade de snabbt att armen var bruten. Sonen blev omhändertagen

eftersom sjukhuspersonalen misstänkte misshandel och kontaktade de sociala myndigheterna. De gjorde i sin tur en polisanmälan. Kvinnan tvingades att ljuga under hela utredningen och säga att pojken ramlat ur sin säng. Paret gifte sig under utredningstiden och länsrätten fann att de kunde få hem pojken igen.

I början av 80-talet fick paret ekonomisk hjälp av hennes föräldrar med att köpa ett hus i närheten av "mormor och morfar". Förhållandet blev trots detta allt sämre. Efter att de också fått en dotter, tilltog misshandeln och hotelserna ytterligare. Hennes föräldrar såg nu allt tydligare under vilka förhållanden deras dotter och barnbarn levde. De vågade trots detta inte ingripa eller anmäla svärsonen. Han hotade med att bränna ner huset, ta livet av hustrun, barnen och även svärföräldrarna om han blev lämnad eller anmäld.

Hon fick ett lockande erbjudande

En dag efter ännu en misshandel träffade kvinnan på en bekant till paret. Han såg och förstod vad som hänt. När hon sa att hon inte orkade mer - erbjöd han sig att mot betalning ta livet av hennes man och plågoande. Desperat gick hon till sin far och berättade om erbjudandet. Han i sin tur belånade huset och skaffade fram de 15.000 kronorna som krävdes i förskott av överenskommelsen om 30.000 kronor som ersättning för "omkostnaderna". Hon överlämnade summan och avvaktade. Kamraten hade inte berättat hur det skulle gå till - och ingenting hände. Hon förstod att hon hade blivit lurad, ett bedrägeri. Det blev istället så att misshandeln fortsatte och nu använde mannen även en yxa. Hon fick svåra skador. På hennes arbetsplats såg de

skadorna och förstod sammanhanget, men de vågade inte ingripa av rädsla för vad som då skulle kunna hända henne.

Efter att mannen placerat sonen framför en tavla och därefter kastat kniv på tavlan, insåg hon att hon aldrig skulle komma ifrån mannen. Hon försökte en tid därefter ta sitt eget liv med tabletter. Sonen hittade henne, sprang över till mormor och morfar och kvinnan kunde räddas till sjukhus.

Det var bara en tidsfråga

En dag på hösten 1986 ville den lilla flickan hjälpa sin mamma med att vattna blommorna. Hon råkade då spilla lite vatten som rann ner i tvn där blommorna stod. När mannen inte fick igång tvn på kvällen (det visade sig senare att det inte berodde på vattnet), blev han vansinnig på båda barnen och ryckte upp dem ur sängarna. Han slog med knytnävarna och skrek att han skulle döda dem. Hustrun tvingades passivt se på. När han därefter tog fram en stor jaktkniv och hotade att stycka de båda nakna barnen som desperat stod och höll om varandra - då orkade hon inte längre. Hon rusade fram, gick emellan för att skydda barnen och fick ett knivstick i ena benet. När föräldrarna började undra, berättade hon vad som hänt.

De förstod nu att det inte längre var frågan om mannen skulle ta livet av deras dotter och barnbarn - utan snarare när det skulle ske.

Hustrun önskar lycka till

Kvinnan och hennes föräldrar sitter på kvällen den 23 oktober 1986 och diskuterar olika möjligheter att ta livet av mannen. De kommer tillsammans överens om att det ska ske i natt när kvinnan arbetar, så inte hon blir misstänkt. Hon lämnar flickan till

föräldrarna när hon senare på torsdagskvällen går till sitt nattarbete på sjukhuset. Hennes far sitter samtidigt hemma och grubblar. Strax innan midnatt ringer kvinnan från arbetet och bekräftar att hon ställt upp sitt köksfönster som de kommit överens om.

Fadern lämnar huset med ett "lycka till" från hustrun. Han häver sig in genom det öppna fönstret, ser schäferhunden som fortsätter att sova och sätter sina träskor i köket. På ovanvåningen hör han svärsonen snarka. Han hämtar en hammare i husets inomhusförråd och går upp för trappan. I sängen sover förutom mannen även pojken, barnbarnet. Morfadern bär försiktigt in barnet till pojken egen säng i rummet bredvid. Därefter slår svärfadern ihjäl mannen med hammaren när han ligger kvar snarkande i sängen. Han slår flera slag i olika omgångar tills han märker att hammaren går igenom kraniet. Först då är han säker på att dotterns plågoande är död.

Fadern drar pliktskyldigast ut några lådor och i ett fönster bredvid entrédörren går innerrutan sönder, innan han lämnar huset genom köksfönstret och där drar ner några blomkrukor. Han ångrar ingenting. Hans hustru väntar på honom när han kommer hem. Tidigt på morgonen ringer kvinnan till sin mor och undrar hur det gått. Hennes far går till jobbet som vanligt, men tar nattens kläder med sig och gömmer dem på arbetet.

De berättade om den enda möjligheten

Polisen kom till platsen efter att kvinnan ringt och berättat om sin upptäckt när hon kom hem från arbetet. En stor schäferhund skällde ut dem ordentligt vid ankomsten. Patrullen konstaterade att mannen låg död i sängen och bredvid låg en hammare. Blodspår fanns runt sängen.

Tekniker, kriminalpolis och en rättsläkare gjorde sitt på brottsplatsen och en utredningskommission bildades. Grannar, bekanta och arbetskamrater hördes. Tidigt uppmärksammade utredarna hundens beteende. Schäferhunden undersöktes därför av veterinär för att få fram om den eventuellt varit drogad, eftersom den aggressiva hunden uppenbarligen inte reagerat och varnat sin sovande husse för inbrottstjuven.

Genombrottet kom när polisernas misstankar om ett insiderjobb - eftersom hunden inte reagerade - kun-

Det var här på Köpingevägen i ett villaområde i Helsingborg som dramat utspelade sig.

de kombineras med uppgifterna från kvinnans arbetskamrater om att hon haft kontakt med en man som erbjudit sig att mot ersättning döda hennes make. Kamraterna berättade också om kvinnans blåmärken och hela bakgrundshistorien började nu synas. Kvinnan och hennes föräldrar hämtades in samtidigt när teknikerna redovisat fynden i huset och dessutom hittat ett avtryck av en träsko i jorden på baksidan av huset, vid köksfönstret. De tre förhöordes denna gång parallellt av olika förhørsledare. När det stod klart att polisen kände till de 15.000 kronorna, berättade modern om hur de kommit överens om att deras enda möjlighet var att döda svärsonen. Fadern berättade efter ett tag även han hur det gått till, och erkände att han dödat svärsonen med hammaren. Kvinnan fick klart för sig att hennes föräldrar lagt korten på bordet och tog då på sig sin del. Hon började också att berätta om den fasanfulla bakgrunden med våld, förnedring, hot och oro som till sist inte gav dem någon annan utväg. Hennes detaljerade redogörelse bekräftades av de dagboksanteckningar hon gjort i ett block som hon haft gömt och som nu poliserna efter hennes beskrivning kunde hitta bakom panelen i huset. Chefsåklagaren Carl-Gustav Pfeiff anhöll fadern för

mord och hans hustru och dotter för anstiftan till mord.

Många och upprörda känslor

Efter att åklagaren informerat media om huvuddragen i kvinnans berättelse och under vilken terror hon levde, startade en mycket intensiv pressbevakning av allt kring ärendet. En debatt om rätten till nödvärn och utvidgat nödvärn fördes. Ibland högljutt. Många sympatyttringar kom långväga ifrån, namninsamlingar gjordes, demonstrationer genomfördes och vädjanden skedde till åklagaren.

Alla tre häktades dock av Helsingborgs tingsrätt. Vid förhandlingen kom det fram att kvinnan tidigare förgäves hade ringt både till polisen och till Helsingborgs kvinnoförening.

När rättegången närmade sig gjordes timplånga program i tv, tidningarna skrev helsidor och en tidning presenterade också i förväg rättsens ledamöter. Det senare upprörde nämndemannaföreningen som ansåg att risken för påtryckningar blev för stor. Brev och namnlistor kom till åklagaren och Helsingborgs kvinnoförening lämnade över femhundra vykort från hela landet till honom.

Mord blev dråp

Debatten fortsatte efter att åklagaren i början av december beslutat att

väcka åtal för dråp och anstiftan till dråp. Han åtalade inte för mord eftersom han ansåg att brotten trots all planering kunde anses vara mindre grova. Han tog hänsyn till under vilka förhållanden kvinnan levde.

När rättegången inleddes mot de tre häktade demonstrerade kvinnoföreningen utanför Helsingborgs tingsrätt. Lagmannen Johan Leche och nämndemännen, tre kvinnor och två män, fick lyssna till kvinnans detaljerade berättelse om den ständiga terrorn, misshandeln, hoten och förnedringen av henne och deras två barn. En av de starkaste berättelserna handlade om när hon tvingades ljuga om sonens brutna arm. Kvinnans far berättade hur han dödade svärsonen och att det inte fanns någon annan utväg ur den fasanfulla vardagen för dottern och barnbarnen. Modern vittnade om deras hjälplöshet. De hade inte vågat ta kontakt med polisen eller sociala myndigheter av rädsla för mannens hämnd på deras dotter och barnbarn. Hon sa också att det från början var hennes idé att hennes man skulle ta livet av svärsonen. Nitton vittnen bekräftade omständigheterna som kvinnan levde under och mannen framställdes som en tyrann även av sin bror och sin kusin. Ett vittne hade inte den åsikten, den mördades mor. Hon menade att hennes son inte var sadist. Detta trots att det fanns uppgifter i utredningen som tydde på att han tidigare misshandlat även henne.

Åklagaren sammanfattade sin del med att säga att genom åtalet för dråp istället för mord, hade han också gjort den strafflindring som var möjlig och yrkade på fängelsestraff för alla tre. Försvaret ville att domstolen skulle vidga rätten till nödvärn och inte utdöma något straff. Häktningen hävdades för de båda kvinnorna när rättegången var slut.

Domen överklagades inte

Helsingborgs tingsrätt konstaterade i domen att kvinnan och barnen misshandlats allvarligt. Samtidigt klargjorde de att det inte funnits rätt till nödvärn och inte heller till nöd.

- Att utvidga rätten till nödvärn i preventivt syfte, kan knappast stå i överensstämmelse med lagrummets ordalydelse.

Det framgick också av domen att de tilltalades gärningar "innebar ett allvarligt avsteg från respekten för människolivet" och alla tre dömdes till fängelse. Med hänsyn till de speciella omständigheterna i fallet, blev straffen relativt korta. Fadern fick fyra års fängelse för dråp. Modern dömdes för anstiftan till dråp och fick tre års fängelse.

Kvinnan dömdes att avtjäna ett år och sex månader även hon för anstiftan till dråp. Domen överklagades inte, vilket många jurister och poliser senare beklagade. Det hade varit intressant att få överinstansernas syn på rätten till nödvärn.

Fadern avtjänade sitt straff direkt efter domen. Kvinnorna fick avslag på nådeansökan till regeringen och avtjänade även de.

Riksdagen fick frågan

En av förhørsledarna, som ännu är i aktiv tjänst 2014, säger 28 år efter utredningen att det var ett mycket speciellt ärende. Samtidigt betonar han med klädsam blygsamhet att när spanarna och teknikererna väl efter några dagar hade bilden klar över hur mordet hade gått till, kom förhørsledarna till så gott som dukat bord. De samtidiga förhören med de tre och kommunikationen mellan förhørsledarna under tiden, var nyckeln till ett snabbt resultat.

Debatten om utvidgad och preventiv nödvärnsrätt togs ända upp i riksdagen. Den välkände riksdagsmannen Bengt Harding Olson från nordvästra Skåne ville ha en ändring och utvidgning till stånd, men fick avslag. Idag kan vi undra vilken ställning domstolarna och debattörerna skulle inta. Brottet grov kvinnofridskränkning (4 kap. 4a § andra stycket brottsbalken) fanns ju inte 1986. Förarbetena beskriver just sådana omständigheter som fanns i det här fallet. När börjar och slutar det "brottsliga angreppet" i grov kvinnofridskränkning? När kan det därmed innebära rätt till nödvärn?

Alf Lindstedt
Kriminalkommissarie

Prot. 1986/87:41, 3 december 1986 **Nödvärnsrätten**

AnL 27 Bengt Harding Olson (fp);

"Herr talman! Brottsligheten mot enskilda människor ökar även i vårt samhälle, och särskilt oroadande är utvecklingen av våldsbrotten. Samhällets skydd är otillräckligt och måste självfallet förstärkas på lämpligt sätt. Men oavsett alla sådana förbättringar nödgas man konstatera att just vid det akuta våldsingreppet är den enskilde ofta ensam och därför helt utlämnad till sig själv. Den enda tillgängliga skyddsmöjligheten blir då ytterst det egna handgripliga försvaret."

FOTO-/BILDSKOLA:

En bild kan säga mer än tusen ord!

Med dagens tillgänglighet av kameror är det lätt att knäppa av lite bilder som förhöjer läsningen av en artikel. Men det är några saker man bör tänka på både innan man börjar fotografera och när man sedan ska leverera materialet till redaktionen.

Ta dig tid att läsa igenom punkterna nedan. Trots att man inte kan så mycket om kameror och bildhantering, så är det nog någon punkt som kan vara till hjälp vid framtida fotografering, även för den som är mindre kamera- och datorvan.

Ta bilder:

1. Ställ in kameran på att ta så stora bilder som möjligt och i så bra kvalitet som möjligt innan du börjar fotografera. Det kan vara värt pengarna det kostar att köpa sig ett lite större minneskort, om man tycker att man får plats med för få bilder på kortet man har i kameran idag.

2. Gå närmare motivet innan du börjar fotografera. Det finns oftast ingen anledning att låta bilden bestå av 50% gräs, 30% himmel och 20% människor.

3. Se upp för motljus (sol, lampor, fönster eller liknande som befinner sig bakom motivet). Detta innebär att personerna du fotograferar blir mörka och skuggiga i ansiktet medan bakgrunden blir väldigt ljus. Ett tips är att se till att man använder blixtn i ett sådant här läge för att få bättre resultat.

4. Ta många bilder för att säkerställa att något kort blir riktigt bra. Ibland får man fel ljus, någon blundar eller tittar bort eller en bild råkar bli suddig. Då är det inte så roligt om man bara tagit en bild.

Något som också är bra är att ta bilder både vanligt och på högkant (stående). En bra stående bild som är rätt disponerad kan även bli omslagsbild till tidningen.

Bildkvalité:

5. En bild bör väga minst 500 K men helst mer, för att bli i bra kvalité i tidningen och inte allt för liten.

Bild som väger lite = liten i tidningen.

Bild som väger mycket = lagom eller stor i tidningen.

6. En bild bör vara 300 dpi i upplösning om den monterar in i 100%. Är bilden i bra kvalité redan från början, är den mindre känslig för att förstora än vad en bild med dålig kvalité är.

Exempel på lågupplöst bild i förhållande till en högupplöst.

Lågupplöst

Test av hur viktig bildkvalitén är i tryck.

Högupplöst

Test av hur viktig bildkvalitén är i tryck.

Bilderna ovan är tagna med samma förutsättningar: Samma kamera, från samma avstånd, med samma dåliga ljus och ingen blixtn. Skillnaden är kamerans inställning på bildstorlek och -kvalitén.

Tänk vad denna skillnaden gör med ett ansikte. För att den lågupplösta bilden ska bli så bra som möjligt i tryck, ser man till att bilden inte blir särskilt stor i artikeln, vilket många gånger är synd.

Leverera bilder:

7. Skicka alltid *originalbilderna* som separata bildfiler (jpg eller tif). Montera **inte** in dem i Word eller något annat program och beskar dem inte.

8. Se till att mailprogram skickar bilderna i **verklig storlek / originalstorlek**. Detta gäller även bilder tagna av en telefon med bra kamera.

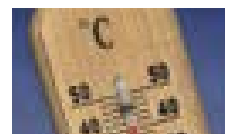

Bild 1: Originalbild **Bild 2:** bilden är mailad och ner-krympt av mailprogrammet.

9. Har ni problem att leverera material på grund av för tunga bilder? Kontakta redaktionen så hjälper vi er: redaktion@skanepolisen.se

Fotografens namn och tillstånd att använda bilder:

10. Bilder måste inte ha någon bildtext men ange alltid fotografens namn.

11. Om man tar bilder från nätet är det viktigt att man tar kontakt med den som lagt upp bilden och får ett godkännande innan den används i den tryckta tidningen, på grund av lagen om upphovsrätt på internet.

Tävlingsskalender

Svenska Polismästerskap

För inbjudningar och aktuell tävlingskalender: <http://www.polisidrott.se/tavlingskalender.php>

För att få delta i ett svenskt polismästerskap (SPM) ska du vara anställd inom polisväsendet (polis/civilanställd) samt vara medlem i en till förbundet ansluten polisidrottsförening.

Svenska Polismästerskap 2015	Datum	Ort	Sista anm.dag	Inbj. finns
Luftvapen	24 januari	Borås	1 dec	X
Skidor	9-11 februari	Örnsköldsvik	18 jan	X
Bowling	19-21 februari	Västerås	12 jan	X
Rinkbandy	11-12 mars	Växjö	5 dec	X
Bordtennis	28-29 mars	Ljungby	6 mars	X
Toughest Competitor Alive - TCA	16 maj	Stockholm	9 maj	X
Styrkelyft	16 maj	Lund	1 maj	X
Pistolskytte	18-22 maj	Eskilstuna		X
Halvmaraton	23 maj	Göteborg	1 dec	X
Handboll	25-27 maj	Stockholm	31 mars	X
Beachvolleyboll	prel. maj	Göteborg		X
Terränglöpning	15 augusti	Halmstad		
Golf	3-4 september	Värnamo		
Orientering och fältspport	8-10 september	Karlstad		
Cykel	15-16 september	Norrtälje		
Dynamiskt skytte				
Fotboll		Kalmar		
Gevär och kpist				
Innebandy		Varberg		
Multisport - SPA		Örebro		
Springskytte		Stockholm		

Uppgifterna hämtade 2014-12-08

Långtidsplanering

Svenska Polismästerskap	2016	2017	2018	2019
Fotboll	Västerås	Eskilstuna		
Golf	Kalmar	Falun		
Innebandy	Kalmar			
Rinkbandy	Skåne			

SPI söker ständigt efter arrangörer till kommande svenska polismästerskap. Om du och din polisidrottsförening är intresserade av att arrangera ett SPM, ta kontakt med SPI:s kansli på telefon 0731-51 92 95 eller via info@polisidrott.se för mer information.

Finn fem fel

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

.....
Förnamn

.....
Efternamn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:
Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 3 mars 2015

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport & Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok, som du kan läsa mer om på **sidan 8**, där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Jan Dehlin
Dösjöebro
2. Kenneth Lindvall
Trelleborg
3. AnnMargret Cruce
Malmö

58 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin pocketbok. (bild till vänster)

